

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VI. Liepos-July 15 d., 1919 m. No. 7 (64)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Post Office at Chicago, Illinois, October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.00
6 Months	1.00
In Foreign Countries Yearly.....	2.50

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:
Metams

Metams	\$2.00
Pusmečiui	1.00
Pavienis Numeris10
I Užrubežj Metams	2.50

"VYTIS"
3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Ir sau padirbėkime.

Dideli dalykai neįvyksta greitai. Tautos Namą Vilniuje lietuviai ruošė kelis metus, bet darbo neužbaigė. Lietuvių kolegijai Amerikiečiai lietuviai medžiagą renka jau ir-gi kelinti metai, bet kolegijos nei pamatų dar nėra. Labdarybės Sąjunga Chicagoje daug jau sunkauso darbo pašventė pasatymui pavargėliams prieglaudos, bet jos dar neturime, tik tikimės turėti.

Galima būtų išskaitliuoti daugybę svarbių dalykų, kurių padarymas atsiėjo ilgų metų triūso, o kai-kurie, suėmę daug triūso ir pasišventimo, dar nepadaryti yra.

Lietuvos Vyčių organizacija ir-gi turi svarbių reikalų.

Kai-kurie jų svarbūs jai ir mūsų tautai. Tarpe jų pirmoje vietoje stovi jos Centras su nuosava spaustuve. Jei Vyčių organizacija turėtų gerai sudarytą Centrą ir nuosavą spaustuve, ji daug geriau gyvuotų, daug pasekmingiau organizuotų jaunimą. Iš to būtų jai ir tautai naudos. Ligšiol daug mūsų jaunimo buvo ir yra neorganizuoto, daug dar klaidžioja patamsiuose ir šuntakiuose. Vienus vilioja ir priiša saliuo atmosfera su visomis savo įvairiomis dvasios ir kuno nešvarybėmis; kitus vilioja laisvamanybė, skurdindama tautos ir tikėjimo dvasią ir jausmus.

Vyčių organizacijai Centro su nuosava spaustuve labai reikia, bet prie jų ligšiol eita lėtai. Bet Vyčiai, neišikurę reikalingo Centro, nenusidėjo nei jaunimui, nei tautai. Spaustuvės inkurimas yra nelengvas dalykas. Reikia kruvos pinigų ir darbo. O šis sumanymas liko iškeltas kaip-tik tuo tarpu, kada Tėvynė buvo reikalinga didžiausios mūsų pagelbos. Reikėjo jai aukų ir moralės paramos. Vyčiai tos pagelbos Tėvynei daugiausia rupinosi teikti ir tesėjo. Užtai jie išpalengva ėjo prie savo svarbių reikalų įvykdinimo.

Bet mainosi laikai, įvyksta ir naujos sąlygos. Didžioji karė jau pasibaigė, bet mūsų Tėvynė dar kariauja. Nors sunkią ji veda kovą, daug brangiausių aukų ji deda ant laimėjimo aukuro, nes jaunimą—tautos žiedą ir ateitį, bet jos kovos laiminga užbaiga pramatoma. Ji ateis. Lietuva, užbaigusi kovą už išsiliuosavimą, laisva pradės tvarkyti savo gyvenimą. Tada mažiau jai reikės ir mūsų aukų bei pasišventimo.

Negalima dajuoti, kad ir dabar savo reikalams nieko nepadarytume. Įsteigimui nuosavos spaustuvės kuopos viena paskui kitą duoda aukas. Spaustuvei plytos kraunasi ir diena už dienos ją inkursime.

Patį žymiausią ramstį mūsų centrui nutašė Lietuvos Vyčių Naujos Anglijos Apskritis. Vadovaujant ir daugiausia triūsiant L. V. 78-tai kuopai (Lawrence, Mass.), minėtasis Apskritis liepos 4-je dienoje įrengė milžinišką išvažiavimą, kurio pelną paskyrė Vyčių nuosavos spaustuvės naudai. Šiame "Vyčio" numeryje yra korespondencija apie tajį išvažiavimą, kurio pasekmės kiekvieną Vytį butinai turės nudžiuginti. Išvažiavimas buvo indomus savo įvairybėmis, sutraukimu milžiniškos 3000 minios, o svarbiausia, tai kad jis Vyčių spaustuvei duosias apie 400 dolerių pelno. Smagios mintys apima apie tai mąstant. Rytuose, tame pačiame Lawrence kurėse Vyčių organizacija, ten ji susupta, vystyta; ten ji pirmą ši-

limą ir gyvybę ėmė,—iš ten ir dabar jai gausiausi gyvybės spinduliai tryška.

Rytiečių pavyzdys bus judinančia spēka visų Vyčių. O kartą į darbą nukreipsime daugiau domos ir pastangų, jį lengvai padarysime.

Tešviečia gražios pastangos ir darbai!

MATAS.

SEIMAS.

LIETUVOS VYČIŲ ORGANIZACIJOS 7-SIS
SEIMAS BUS RUGPIUČIO 12, 13 IR 14 DIENOMIS
PITTSBURGH'E, PA.

Lietuvos Vyčių Delegatų Domai.

Seimo sesijos ir vakarai bus šv. Kazimiero mokyklos svetainėje, ant 22-tros gatvės ir Sarah St., S. S. Pittsburgh, Pa.

Delegatams apsisojimo vietas:

AMERICAN HOUSE — Liberty Ave., nuo \$1.50 ir augščiau;

SEVENTH AVENUE HOTEL — 7th and Liberty Ave. (Penki blokai nuo Pensylvanijos Stoties) nuo \$1.50 ir augščiau;

FORT PITT — 10th and Penn. Ave., nuo \$2.00 ir augščiau;

MONONGAHELA HOUSE — per kelią B. & O. stoties, Pittsburgh, Lake Erie (New York Central) stoties, nuo \$1.50 ir augščiau;

HOTEL HENRY — Tarp Grant ir Smithfield Str., nuo \$1.50 ir augščiau.

Anelė Aučiutė,

L. Vyčių Pittsburgh'o

Apskričio raštin.

VYRIAUSIAS LIETUVOS KARIUOMENĖS
GENEROLAS SILVESTRAS ŽUKAUSKAS.

Vyriausias vadas generolas Silvestras Žukauskas gimė Šiaulių mieste 1865 metais, gruodžio 31 d. Mokėsi Marijampolės gimnazijoje ir Vilniaus karo mokykloje, kurią pabaigęs 1887 metais gavo pirmą rusų kareivijos karininko (oficerio) laipsnį.

Japonų karo metu buvo kulkosvydžių kuopos viršininku, kurią naujai sutvarkius, gavo pulkininko laipsnį. Į šį pasaulio karą išėjo 314 Novooskolsko pulko vadu. Iš-pat pradžios pulkas pateko į Varšavos frontą, kur pasižymėjo kovose kairiajam ir dešiniajam Vislos krantuose. Didesnę 1915 metų dalį kovojo su vokiečiais Lietuvos laukuose, ypač Dubysos fronte. Karo metu gavo paskvirimą į generolus ir ėio brigados ir divizijos viršininkų pareigas.

Pasižymėdamas narsumu, keletą kartų pats vedė kareivius į ataką, kuriose buvo tris kart sužeistas ties Gom-

binu (Lenkijoje), Sostais (Lietuvoje) ir Linavardenu.

Turi visus atsižymėjimo ženklus, taip-pat ir Jurgio kardą. Lietuvos neprigulmybės obalsiui išaušus, Generolas Silvestras Žukauskas, kaip Lietuvos sunus, stojo į jos kovotojų eiles gintų mūsų siekiamos neprigulmybės. Gegužės 7 dieną š. m. Lietuvos prezidento įsakymu paskirta jam eiti *Vyriausio Lietuvos kariuomenės vado pareigas*.

Mes sveikiname mūsų skaitytojų vardu gerbiamąjį mūsų Tautos gynėją, *Generolą Silvestrą Žukauską*, linkėdami jam ilgiausių ir laimingiausių dienų ir džiaugiamės kartu, kad mūsų Tėvynės Sunus stoja į savo tautiečių eiles ginti tą, ką mūsų prabočiai gynė. *Kviečiame visus savo skaitytojus prisidėti prie mūsų sumanymo nupirkti ir pasiųsti tuojaus jam auksinį kardą, kad jis nepaleistų to kardo rankinėse iš savo narsios rankos iki Vytis nepašims viršų ir iki neplevėsuos mūsų neprigulmybės vėliava*. Tegul bus jam mūsų Amerikos lietuvių jaunimo atminties ir pagarbos ženklas.

Ypatingiausias tautos momentas, kada ji prie liuosybės žengia. Pasišventimui ir aukoms tada ji saiko nedaro.

Lietuva dabar tokiame momente. Ji nuvarginta, nukankinta drąsiai skinasi sau kelią prie galutinio išsiliuosavimo. Jos dabar indomiausia valanda!

* * *

Rytų kampelis — Lawrence, Mass. — yra Lietuvos Vyčių organizacijos lopšys. Iš ten jaunimo organizacija pirmą gyvybę gavo, pirmą šilimą sėmė. Iš ten ir dabar jai tryška tirščiausi gyvybės spinduliai.

* * *

Lietuvos Vyčių Chicago išvažiavime liepos 4-tą dieną smagus apsišėskimas patirta, kad Amerikos jaunimas, ypač Vyčiai, pilnai priaugęs prie tautos laisvės supratimo. "Gana mūsų teises svetimiems mindžioti!" — toks obalsis mūsų jaunimo.

INKURTUVĖS KARINĖS MOKYKLOS KAUNE.

Inkurtuvių iškilmėse dalyvavo prezidentas A. Smetona, J. M. vysk. P. Karevičius ir francuzų karinė misija

Rengkimės į seimą.

Lietuvos Vyčių septintasis Seimas įvyks rugpjūčio 12, 13 ir 14 dienose Pittsburgh, Pa. Laiko liko jau visai mažai. Reikia ruoštis, svarstyti Seimui inešimus; rinkti delegatus.

Kiekvieną sumanymą, kurį kuopos Seimui siūs, privalėtų gerai jį apsvarstyti ir apsvarsčius ant rašto delegatui induoti. Prie tokio sumanymo delegatas galės žodžiu, laike svarstymo, išreikšti kuopos nuomonę.

Seimo rintumas bei pasisiekimas priklauso nuo delegatų. Čia yra svarbu, kokius delegatus turime rinkti. Seimas išdirbs plenus organizacijos veikimui busiantiems metams. Ką Seimas nutars, ta pildys organizacija. Žodžiu tariant, Seimas yra augščiausias organi-

zacijos autoritetas. Tą autoritetą tesudaro nariai, kurie netik iš vardo, bet ir dvasia ir darbais yra Vyčiais. Tuos siųskime į Seimą; tiems paveskime svarstyti organizacijos ir tautos reikalus, kurie daugiau atsidavę organizacijos ir visuomenės reikalams. Kuomet susirinks rimti, mąstanti delegatai, tuomet bus rimtas, naudingas ir pavyzdingas Seimas.

Šimtmečius kankinta ir skriausta Lietuva; karės audrų baisiai nuteriota ir štai, po tų baisių kančių šiandien alsuodama trauko nelaisvės retežius; keliasi, stumia šalin skriaudikus ir per dideles kliūtis žengia laisvės, neprigulmybės kelian. Šiame kritiškiausiam momente ji ištiesusi rankas šaukiasi

GENERALIS LIETUVOS ARMIJOS ŠTABAS.

musų pagelbos... Vyčių, jaunimo, organizacijos Seimas neužmirš Tėvynės reikalų; tars žodį link jos gelbėjimo...

Dažnai Seimuose, per greitumą, bei neatsargumą įvyksta klaidų. Reikėtų kiekvieną dalyką svarstyti rimtai. Lietuvių organizacijų Seimuose delegatai daugiau balsuoja už tą pusę, kuri buna pirma balsuojama. Delegatui reikėtų balsuoti už tą, kuri jam matosi geresnė, neatsižvelgiant ar pirma ir pasakui reiktų ranką pakelti. Ir Lietuvos Vyčių Šeštasis Seimas klaidą padarė link 26-tos kuopos Worcester, Mass. Apie tokį dalyką reikėjo daugiau pasvarstyti, plačiau dalyką ištirti. Seimas apie 26-tą kuopą išklausė tik skundų, o pasiteisinimų ne. Tokiu būdu neteisingai ir vienpusiškai pasielgė. Antra klaida, tai prašalinimas iš Seimo laikraščių reporterių. Tokis Seimo pasielgimas visuomet esti peiktinas. Nors musų laikraščių reporteriai turi

pretenzijas, ypač priešingų srovių, dalykus išsvirkščiai į spaudą pranešti, o prie to dar redakcijos pakreipia po savo skonio, tai dalykus kojomis į viršų pastato.

Bet nereikėtų jų bijotis ir iš Seimo prašalinti. Tik va ko reikia pareikauti nuo reporterių, kad turėtų nuo redakcijų ingaliojimus ir kiekvienas turėtų užsiregistruoti. Tuomet žinotume, su kuo skaitytis turime ir kokius musų spauda reporterius turi. Ir žmogus užsiregistravęs vis-gi taip nedirštų dalykus iškraipyti. Neabejojame, kad Vyčių Septintame Seime bus vietos del visų reporterių, kurie tik turės ingaliojimus nuo laikraštinių.

Tad į Seimą visi. Kuopos siųskite delegatų kuodaugiausia. Daugiau delegatų, daugiau upo ir gyvumo.

Mažas Vincas.

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio Tradicijinio Išvažavimo Liepos 4-tą Dieną Mintis.

Lietuva penkis šimtus metų buvo vergijoje. Nežmoniškų skriaudų ji kentėjo. Jos priešai priėjo to, kad dar gyvai esant sukasė kapą ir juodą paminklą pastatę padėjo parašą: "Čia guli lietuvių tauta." Mokslo vyrai, įsitikėję, kad lietuvių tautai tikrai lemta žuti, rupestingai pradėjo rinkti tautos liekanas ir ypatybes ir nešti į archyvus bei muzėjus. Jų turėta geri norai pasitarnauti civilizacijai.

Bet lietuvių tautai nebuvo lemta žuti. Sunkių priespaudų metu, kada priešai apkaustė rankas, kojas ir liežuvį, ji užsidarė giliai dvasioje. Ingimtoje doroje savo viltį suvystė.

Atėjus patogesniam laikui, Lietuva vėl prabilo. Jos prakilnių sunų širdžių neatvėsino nei kartuvės, nei šalti kalėjimai, nei tolimo Sibiro sniegai bei ledynai. Vienas žuvęs sunus buvo it laiptu kitiems žengti prie tautos liuosybės. Ir dabar, jei galėtų prabilti, tai tie Pavolgio smiltyse, Sibiro snieguose išblaškyti pirmųjų tautos kovotojų kaulai mums pasakytų: Mums gera, mums smagu, kad ir čia, svetimoj šalyje užmestiems, puti, bile mūsų darbas nenuėjo užniek, bile yra kas jį toliau varo

Praėjo ledu dvelkiantys laikai. Atkrito dvasios pančiai. Atsiliuosavo mūsų liežuvis ir gavome teisės viešai susikalbėti, išreikšti mintis, norus, troškimus viltis. Per dešimts metų uolaus darbo Lietuvą plačiai užbėgo apšvieta, tautinis susipratimas ir kultura. Pasidėkojant tyram demokratizmui, visa lietuvių tauta tapo vienu dirbančiu kunu ir siela. Tarp Lietuvos luomų ir profesijų neapsireiškė jokių slenkščių. Inteligentas kartu dirbo su prastuoliu vedami vienu noru ir tikslu. Ir po dešimts metų to gražaus atgimimo darbo jau gražu buvo apsidairyti po Lietuvą. Akį viliojo gražiai sutvarkyti ukiai, gra-

žiai statomi ir puikiais stogais dengiami triobėsiai. Lietuva daug pakilo ekonomiškai ir sociališkai, vijosi, lenkė savo kaimynus, iššaukdama jų nusistebėjimą.

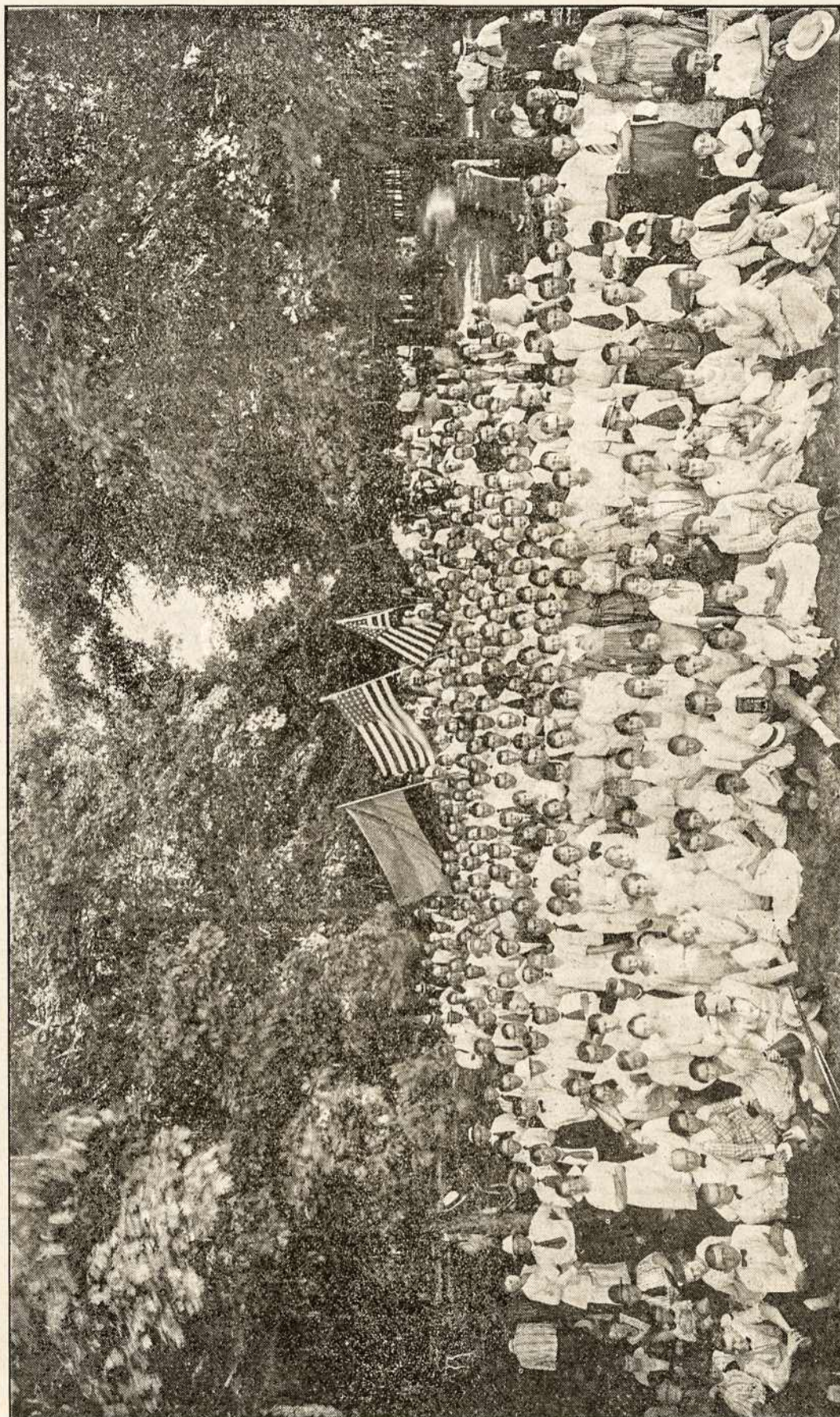
Bet užėjo didžioji karė. Ji kirstepakirto mūsų tautos gyvenimą. Lietuva, tapusi lauku milžiniškų karuomenių mušiamis, buvo akyveizdoje visiško sunaikinimo. Ilgai ten viskas neaiškiai buvo susimaišę. Rodėsi, kad iš tojo baisaus ugnies, dumų, žudymo įrankių ir balsų sukurio niekas neišeis gyvas ir sveikas. Bet išliko. Tiesa, dalis tautos nuo užduoto jai smugio atskilo, ištiško toli į Rytus, pasklijo po plačiąją Rusiją, bet ji vėl greit susiliejo, įvykus kitioms sąlygoms.

Didėji karė žymiai perkeitė paviršinę Lietuvos išvaizdą, labai sunaikindama jos grožę ir turtus, bet ir svarbių atmainų ji nulėmė mūsų tautos gyvenime. Dvi didi valstybi, ligšiol mus slėgusios, neteko spėkų Lietuvą valdyti.

Lietuva kyla. Ji vienija visas spėkas sau neprigulmingą gyvenimą atsiekti. To tikslo atsiekimui ji neatsižiuri į aukų ir pasišventimo didumą.

Lietuva jau pasiskelbė respublika, apsirinko prezidentą, savo rubežiams ginti pastatė nuosavą karuomenę. Lietuva ginasi, o trys priešai ją vis naikina. Ugnia ir kardu jie vis naikina mūsų Tėvynę. Vokiečiai plėšia turtus, atima maistą; bolševikai, kurių eilėse yra pirmiau buvę Lietuvos smaugėjai, irgi terioja Lietuvos rubežius. Lenkai išplėšę tautos širdį—sostinę Vilnių—skečia nagus apimti visą Lietuvą, pasiekti Kauną, suimti Lietuvos valdžią ir tada padiktuoti, ką lenkiška širdis ir sąžinė panorės.

Atsižvelgiant į tai, kad lietuvių tauta daug nekaltai nukentė nuo svetimų tautų persekiojimų;

LIETUVOS VYČIŲ CHICAGO APSKRICIO TRANSLIJINIAI-JUBILEJINIS ISVAZIAVIMAS.

Ivykęs liepos 4-tą dieną Willow Springs lauke. Šame išvažiavime, po Lietuvos ir Amerikos vėliavomis, 315 vyrų sudėjo pažadą, kaip tik bus galima, pridedėti pagelbon Lietuvai apginti jos rubežius ir ingyti laisvę ir neprigulmybę; o 60 lietuvačių pasižadėjo buti Lietuvos slaugotojomis).

Atsižvelgiant į jos neapskaitomus vargus ir kentėjimus, paneštus šios didėsės karės metu, į jos sudėtas aukas demokratijos pergalei;

Atsižvelgiant į tai, kad lietuvių tauta turi teisės gyventi laisvu ir savarankiu gyvenimu, kaip ir kitos tautos;

Atsižvelgiant į teisybės reikalavimus, kurie kartą ant visados turi būti pritaikinti ir lietuvių tautai;—

Mes —

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskritis, apimantis 12 kuopų su 1000 narių organizuoto jaunimo, ir dalyvaujanti minia tradiciniame išvažiavime liepos 4-tą dieną Willow Springs lauke, išreiškiamo giliausią sąjauimą Lietuvos žmonėms, kovojantiems už tautos šventas teises, už laisvę ir neapribojamumą, jos valdžiai ir karuomenei, ištvėrimingai ir didvyriškai ginančioms Lietuvos rubežius ir čia pat, akyveizdoje tautos trispalvės vėliavos ir Amerikos žvaigždėtos vėliavos 36 vyrai, išsitarnavę ir garbingai atlikę savo pareigas šioje karėje po Amerikos dideliais obalsiais išrašyta vėliava, ir 315 vyrų liuosnoriai pasižada, kaip tik bus galima, ateiti jums pagelbon ir bendrai kovoti už teisybę ir mums prigulimas teises.

Tegyvuoja jauna-narsi Lietuvos karuomenė!

Tegyvuoja karuomenės vadas — Gen. Žukauskas!

Tegyvuoja respublikos valdžia ir jos Prezidentas Antanas Smetona!!

Tegyvuoja Lietuvos užtarėjai ir prieteliai!

Dienai praėjus.

Vakaras tylus palengva ateina;
Saulė nematomai slepias už miško;
Ant žalių pievų ir laukų — dirvelių
Tyra, it deimanto, rasa ištriško.

Vasaros dienos ir karščiui praėjus
Paukščių malonų balsai jau nutilo,
Tik krašte sodo vis laikas-nuo-laiko,
Pertraukdams tylą, apuokas prabilo.

Sunkiai nuvarginta vasaros darbu
Žmogaus kiekvieno krutinė ilsėjęs,
Sekantį rytą anksti — neprašvitus —
Kelti ir stoti prie darbo tikėjęs.

Sodžiuoj tamsumas ramiai viešpatavo
Tarpe trobėsių ir medžių šlamėsio,
Lyg koks valdonas ant sosto sėdėdams
Nejautė nuovargio; taip-gi—ilgėsio.

Ten augštumoj' žiburių milijonai
Spindi lyg deimanto žiedo akelės...
Vis tai paguosti nuvargintą sielą
Yra sutvertos žibuoklės-žvaigždėlės.

Štai užriedėjo išlengvo mėnulis:
Veidas jo apskritas, tyras ir baltas.
Niekam, tur but, jis nėra nusidėjęs,
Šviečia ramiai augštumoje nekaltas.

Viskas aplinkui išrodo apmirę,
Jokios gyvybės senai negirdėti,
Net ir vėjelis nustojo jau putęs
Medžių viršūnės paliovė šlamėti.

Tik gale sodžiaus pro langą atvertą
Šviesa mėnulio bakužėn spinksojo,
Čion tai pervertas nuo priešo durtuvo
Sunkiai lietuvis-kareivis vaitojo:

— O, kad galėčiau nors šią valandėlę
Lietuvą laisvą akimis išvysti...
Pirm kol apleisiu šią tėviškę brangią
Lietuvos Himną turiu dar pragysti...

“Lietuva.....” žodį širdyje ištarus
Greitai į šalį galva jo pasviro...
Meilė Tėvynės vis širdį gaivino,
Koliai karžygio krutinė nutilo...

Antanas.

7-7-19, Valparaiso, Ind.

A. E. Ašarutis.

❁ ❁ Lietuvos intekme į Chopino muziką. ❁ ❁

(Tąsa).

FINALĖ.

Ballados peroratoria, abelnai, yra tik užbaigimas kurio nors muzikalių veikalo dažnai su sunkiais techniniais uždaviniais. pridudantis "virtuosui" — artistui progos pasirodyti savo gabumais.

Ballados finalė išpildo šį — ir dar daugiau: nes randame šioje finalėje ir paraleliškumo su "Konradu Vallenrodu."

Pirma pažvelgkime kritikų linkon. Kuris tik kritikų terašo apie Chopino Balladas, tas nepamiršta paminėti III-čią Balladą; gi kas kalba apie III-čią Balladą, tas, rodos, norom — noroms, yra priverstas ištarti pagyrimo žodį (pav. Kleczynski; Nieka Huneker, Perry ir kiti).

Abelnai, kritikų įspudis kas link finalės yra, kad "Finalė yra tokios energijos bei ugnies pilna, ir tokio judėjimo bei ypatingumo garsume, kad nieks negali pilnai — sulyg pareikalavimų kompozicijos — viską išpildyti." Todelei, sekdami šį kritikų patarimą ir, kas daug geriau, pačio Chopino paduotą pavyzdį, visi finalę išguldo kuotyliausiu ir kuogreičiausiu būdu.

Finalėje matome paraleliškumo su "Konradu Vallenrodu." Visa šios dalies "tempo" mainosi nuo paprasto Ballados judėjimo "Moderato" ant "Presto con fuoco." Gi iš "Konrado Vallenrodo" žinome, kad Vaidyla jau nuo veikimo scenos atstojo. Kalbėjimo laikas praėjo — lieka tik veikimas, ir tai greitas bei neuolaidus, nes Lietuva buvo silpna ir pagalbos reikalaujanti.

Chopinas visų-pirma šį fundamentalią skirtumą išreiškia judėjimo atmainoje. Paraleliškumas nėra toks ypatingas, artimas bei aiškus, kaip kad Ballados turinyje, bet tik abelnas, tolimas ir neaiškus. Iš "Konrado Vallenrodo" sužinojome, kad paskutinė dalis Konrado gyvenimo buvo pilna veikimo: iš pirmo su Ispanijos saračėnais, o vėliau su Lietuvos kryžiuočiais. Finalėje šis pirmas yra išreikštas ties 207 ir tęsiasi ligi 236; antras-gi ties 236 ir tęsiasi ligi 255. Pirmoje išgirstame išreiškimą skausmo dešimties metų ištrėmimo iš brangios tėvynės; antroje išgirstame išreiškimą aštriosios pagiežos. Prasideda trumpu šauksmu keršto, balsui žemyn puolant. Po to balsai

primena mums audrą arba panašų gamtos sujudimą; čia, tarytum, visi draug susieina.

Ties 250, 254 ir 257-261 taktais sutinkame pergalės šauksmus — pirmą oktavais aukštyr link, antrą dešimtais ir-gi aukštyr, o trečią iš galų į vidurį chromatiškai dundantį į paskutinį tonacijos kordą — "tonic G". Du liudni tylūs kordai tarp šių trijų šauksmų, kuriuos randame ties 251-253 ir 255-256, primena mums Konrado mirtį už mylimą tėvynę. Pergalės šauksmas ties 256 yra šauksmas "par excellence" Lietuvių pergalės; garsume "forte fortissimo" pradėtas, jis yra reto judėjimo iš pirmo (po pastaba "poco ritenuto"), bet tuoj pasidaro greitesnis (po pastaba "accelerando"), ko nesulieja visi balsai į vieną tonacijos pirmą kordą. Visas veikalas baigiasi umai — t. y. tik su dviem kordais (262 ir 263). Ten Chopinas taria "Ga-las" ir jo stygos aptyla. Taip tat baigiasi vienas didžiausių pasaulės veikalų — silpnai, atvirai, be jokių bereikalingų apdailinimų ir be jokių pretensijų.

III-čia Ballada yra didžiausis tos rūšies veikalas; gi mums lietuviams jis yra didžiausis visų Chopino veikalų, todelei, kad Chopinas jame atvirai prisipažįsta, kad Lietuva suteikė inspiracijos jo sielai duoti pasauliui visai naują ir po draug labai aukšto laipsnio muzikos veikalą.

Laikas kaikuriems lietuviams susiprasti, kad Lietuva yra neišsemiamas šaltinis visokios inspiracijos netik lietuviams, bet ir svetimtaučiams. Papratę iš ponų plepalų žiūrėti į Lenkiją, kaip dvasios penėtoją, kaipurie siekia prie antrarankių lenkiškų išleidinių, apleisdami originalių skaiščių minčių šaltinį — Lietuvą. Labai, labai reikia apgailestauti ir tą, kad tiek daug epokų mūsų tautos istorijoje liekasi visai neapipieštų. Mažai terandasi pasakaičių, rašymų bei eilių, kas taip įspudį padarytų ant visuomenės, kad susiprastų, per kokius vargus, kentėjimus, ašarų bei kraujo liejimus Lietuvos bočiai stengėsi apginti ir užlaikyti skaiščių liuosybę Lietuvoje mums — jų ainiams.

Kaip kad Chopinas per Mickevičių pasinaudojo Lietuvos inspiracijomis ir suteikė pasauliui naują aukšto laipsnio muzikos rūšį, tuomi padarydamas

savo vardą nemirštančiu, lai Lietuvos sunai seka šį pavyzdį, bet su šiuo tikslu — kad nemirštančiu padarius Lietuvos vardą.

(Galas).

N. Y. City,

VII. 7. '19.

P. S. Šį veikalą skiriu gerb. kun. Juozui Šeštoku.

AUTORIUS.

Jaunimas ir lietuvių kalba.

Lietuvių kalba mus visus stipriausia jungia. Pagal kalbą lietuvis pažįsta svetur savo tautietį. Ji jungia visus luomus ir primena mums, kad esame vaikais vienos motinos Lietuvos, buvome ir esame viena tauta.

Jei šiandien nebutų lietuvių kalbos, nebutų ir lietuvių. Istorija liautų žymėti savo lapuose mūsų veikalus, o pasaulis tik iš praeities istorijos sužinotų mūsų vardą.

Užmeskime lietuvių kalbą čia, Amerikoje, kas tuomet stotus su mumis? Iš-krikę kuokštais svetimame krašte pražudytume ingimtą budą, papročius, parodančius mūsų kilmę, mūsų tautines ypatybes, o paveldėtume svetimąsias žymes. Nepajęgtume tada sutverti nieko, kas galėtų pakelti mūsų vardą. Naudinga žinoti daug kalbų, ypač gyvenant svetimame krašte, bet pirmenybę atiduokime prigimtai kalbai. Kas savos kalbos negerbia, ją pažemina, yra priešus savo tautos, priešus savo tėvų ir protėvių.

Mūsų tėvynė buvo išdraskyta į dalis, buvo skriausta ir dar tebeskriaudžiama, bet gyva paliko dvasia, krauju, kuris ją užbėga ir gaivina. Ta dvasia ir kraujas — tai mūsų lietuviškoji kalba.

Po šimtmečių priespaudų ir skriaudų lietuviai išliko lietuviais, nes įstengė išlaikyti savo kalbą. Kaunietis,

suvalkietis ar vilnietis yra draug sunais bendros tėvynės.

Mūsų kalba graži, maloniai skambanti. Jos mokosi ir ja gėrisi mokslo vyrai. Mūsų literatura dar neturtinga, nes jaunutė. Poezija žavėjanti. Mūsų dainos, tai neišsemiamą dvasios turtų skrynias.

Mūsų kalba brangus palikimas tėvų, tai gyvybė mūsų tautas. Atimk ją, išnyks ir tauta su visais jai primestais prielais. Todėl gerbime ją, apčiupkime jos gražumą ir tyrumą ir vartokime, kad nesutirptume bangose svetimųjų jurėjų.

Ypač jaunimas privalo pašvesti laiko lavinimuisi savo kalbos. Savoj literaturoj, ačiu Dievui, jau turime rimtų veikalų, tinkamų pasirinkimui savo amžiui ir išsilavinimui. Skaitykime kuodaugiausiai. Lai kiekvienas jaunuolis bei jaunuolė perskaito Maironio veikalus, o esame tikri, ten ras dvasiai daug naudingo ir stiprinančio peno. Skaitykime Kudirkos, Vaičiaičio, Vaišganto, Jakšto ir panašių rašytojų veikalus, tautiška papėdė stiprės ir niekad nesugrius.

Jaunime, darbuokis ir kilk augštytn!

LAŠAS.

Tinginy — kuno kvailumas, kvailumas-gi — dvasios tinginy.

*
*
*

Sveikata brangiausias turtas už visus kitus turus. Sveikas elgėta laimingesnis, kaip ligotas karalius. Visai sveikas temperamentas, ramus ir linksmas temperamentas, gyvas ir aiškus protas, nusistovėjusi valia ir gryna sąžinė — tai turtai, kurių joks pasižymėjimas nei turtai nepakeis. Nes tiktai yra žmogaus esybė, kuo jis pats yra sau, ko jam kiti negali duoti nei atimti. Juo daugiau kas savyje turi dvasios turtų, juo mažiau jis reikalauja iš oro. Sokrates, pamątes papuošalų sankrovą, pasakė: "Kiek čia yra daiktu, kurių man visai nereikia!" Aristotelis gi sako: "Laimė nuosavybė tų, kuriems patiems savės pakanka".

Krevos pilies griuvesiai.

Krevos pilies istorija indomi ne vien dėl to, kad prie jos sienų nekartą taškėsi kraujas piktų priešų, norėjusių pagriauti Lietuvos liuosybę, bet ir todėl, kad su jos praeitimi surištas vienas liudniausių mūsų istorijos nuotikių. Tarpe jos sienų buvo nusmaugtas Didysis Lietuvos kunigaikštis Keistutis—kuris visą savo amžį pašventė narsiai kariaudamas už Lietuvos liuosybę.

Keistutis žuvo nuo broliavaikio Jagailos rankų. Jagaila, mat, negalėjo pakęsti Keistučio, kuris paveržė iš jo Vilniaus sostą ir pririšęs žemaičių ir kitų kraštų širdis kilo į vyriausią Lietuvos valdytoją. Jagaila tuomet, matydama, kad nėra kito budo nusikratyti Keistučio globos, susidėjęs su kryžuočiais ir kitais lietuvių priešais, padarė sutartį Keistutį nudėti. Nedoras užmanymas Jagailai puikiai pasisekė. Jis visų pirma sugundė savo brolių Kaributą, gudų kunigaikštį, paliauti klausius Keistučio, o kuomet Keistutis surinkęs karuomenę ištraukė į Rytus pabausti neklaūžadą, tai Jagaila, pasinaudodamas proga, sudrumstė Vilniečius ir tie tvėrėsi ginklų prieš Keistutį. Talkon pribuvo kryžuočiai — amžini lietuvių priešai. Jagailai, mat, neapėjo, kaip pragaištingas jo kerštas lietuviams.

Keistutis, sugrižęs namon, Vilnių ir Trakus atrado priešų rankose. Surinkęs tuomet ištikimus vyrus rengėsi apvalyti tuodu miestu nuo negeistinių šeiminių. Keistučiui pagelbon pasiskubino jo sunus Vytautas, prisidėdamas su gan stipria karuomene. Abi pušis susitiko prie Trakų vartu. Čia Jagaila griebėsi nedoro vylio. Jis pasiuntė savo brolių Skirgailą pas Vytauta, kad šis pastarąjį perkalbėtų susitaikinti. Vytautas, kuris visa širdimi buvo numylėjęs savo tautą, ne tik apsidžiaugė Jagailos pasiulyta taika, bet ėmė prikalbinėti prie jo senelį tėvą. Keistutis

taip pat norėjo išvengti brolių žudžių karės, nenorėjo, kad brolis broliui susmeigtų kardą krutinėn, ir, nors prijausdamas Jagailos piktą mintį, sutiko taikintis. Ir kuomet Keistutis su Vytautu nuvyko Jagailos stovyklon, veikiausiai buvo apstoti kareivių, ir sulyg įsakymo buvo surišti ir nuvežti Vilniun. Butų išliuosavę Keistutį ir Vytautą jų ištikimi kareiviai, bet ir jie mokėta apvilti. Gavę pranešimą, kad Keistutis ir Vytautas susitaikę su Jagaila ir kuogražiausia viskas pabaigta—išsiskirstė namuosna.

Tuo tarpu Jagaila įvykdė savo pragaištingą nedorą mintį. Jis įsakė Skirgailai nusiųsti Keistutį Krevos pilin ir ten užrakinti. Garbingas Lietuvos kunigaikštis penkias dienas dar išbuvo pilyje, kur tamsa badė akis, o gailėsis dėl Lietuvos likimo gėlė širdį. Menkai paisė Keistutis, kur ir kokia mirtis laukia. Jam kur-kas daugiau rupėjo, kas laukia jo numylėtos tautos ir tėvynės, už kurios liuosybę jis per 50 metų dieną ir naktį statė krutinę!

Narsus Lietuvos apgynėjas, pasižymėjęs nepaprasta drąsa vyras, žuvo nuo menko niekšo rankos, kuris jo paties juosta pasmaugė padedant kitiems santalkininkams... Jagaila, kad išvengus nesusipratimų tarpe žmonių ir norėdamas paslėpti savo nedorą žygi, įsakė Keistučio kuną parlydėti Vilniun ir su stabmeldiškėmis apeigomis palaidojo Šventragio slėnyje.

Liudnos teberiogso pilies sienos, griaudenasi už netyra dėmę ir už asmenį, kurio kalčia toji dėmė likosi atspausa...

MATAS.

.....

Nesubrendę žmonės labai greitai teisia kitus. Bet atsitikimai retai kuomet esti taip paprasti, kaip išrodo. Teismas "ant greitųjų" nerodo nei savystovybės, nei susivaldymo, nei sąžiningumo, tik rodo — kvailumą. Ypač reikia saugotis peranksti teisti žmonės.

Joanici *Gale sodo rymavo.* *d.S. Pocius*

Ga-le so-do

ry-ma-vo, kar-ve-le-lis burka-vo. Di-de-le

ce-re...

du-me-le du-ma-vo, di-de-le du-me-le du-ma-vo

rit - - -

Gale sodo rymavo,
 Karvelėlis burkavo,
 Didelę dumelę dumavo,
 Didelę dumelę dumavo.

Ten jaunoji mergelė
 Dusavo ir dusavo
 Bernelio jaunoji negavo (du kar-
 [tu]).

Verkė dieną naktelę,
 Sugraudinta širdelė.
 Dievuli, duoki man bernelį (du
 [kartu]).

Laimė kad ją ištiko,
 Štai bernytis atvyko.
 Mylėjo ir vesti žadėjo (du kartu).

Dieve! suteik mums laisvą ir neprigulmingą Lietuvą!

Nemažame Amerikos miestelyje bujoja prakilni lietuvių kolonija. Būdama neskaitytinga žmonėmis, bet žmonėmis prakilnių norų, šventų jausmų, — visa savo širdžia yra atsidavusi Lietuvos laisvei.

Pasklidus žiniai, kad Vilnius jau nebe lietuvių rankose ir kad „bracai“ lenkai jį savinasi, visi subruzdą; užgautomis širdimis griebėsi su savo priešu kovoti.

Kartu su pražyduisia gamta ir mūsų tautos žiedas mėgina skleisti savo lapelius, nors nakties šalnų, ir negeistinos audros stato prieš akis mirties šmėklą. Bet jis tiek yra tvirtas, kad jokių šmėklų nesibijo. Ir jis, tas žiedas, skleis lapą, paskui lapą kol sužydės, kaip gražioji rožė.

Prieš priešą, mėginantį pakirsti jį, išnešta protestas. Dar prieš aštuontą valandą pradėjo rinkties žmonės prie kasdien lankomo muro. Rinkosi kareiviai, merginos tautiškuose rubuose. Po valandėlei viskas susitvarkė; visi į eiles sustojo. Priešakyje, šalip didžiojo Lietuvos kunigaikščio Vytauto ir jo palydovų raitelių, iškilo Amerikos žvaigždėta vėliava, iš abiejų šalių apsupta Lietuvos trispalvėmis vėliavomis. Prasidėjo ėjimas. Eita didžiausiomis to miesto gatvėmis. Žmogus, turintis kad ir kiekiausia širdį, galėjo iš savo akių išleisti ašaras, pamatęs žmonių troškimus, jų reikalavimus, idant Lietuvos žiedas galėtų laisvai pražydyti visoje savo pilnybėje ir kad jo šaknų nepalytėtų negeistini gaivalai. Senos močiūtės troškimas buvo, kad jos vaikučiai nebevergautų, nebebutų svetimos letenos spaudžiami.

Procesijai sumaršavus į svetainę ir čia pasimatė Lietuvos vėliava plevėsuojanči prieš mūsų akis. Prisirinko nekviestų kalbėtojų iš svetimtaučių pūsės, kad išreiškų savo simpatiją, savo nuoširdžią užuojautą ir kad pridavus

daugiau energijos rimtai ir toliaus tą darbą varyti. Kalbos tęsėsi po kalbai. Su nekantrumu laukiamas, ant estrados atsistojo, dar jaunas lietuvis, bet karštas, pilnai pribrendęs rimtyje. Jo lupos sakė kalbą, o veidas kalbėjo maldą, maldą prie Dievo. Meldėsi jis, sakydamas:— O, Dieve! suteik mums Laisvą ir Neprigulmingą Lietuvą; suteik laisvę žodžiui, darbui, Tavo šventam tikėjimui; nedaleisk priešui mindžioti Tavo vaikų. Lai auga ir bujoja dora, lai nebuna niekinami švenčiausi jausmai!

Procesija pasibaigė. Ant rytojaus anglų laikraščiai apie tai puikiai paminėjo.

Naras.

Kas žino savo ydas ir nesistengia jų pateisinti, tas jau ant pasitaisymo kelio. Kad gerai save valdyti, reikia pirmiausia pažinti didžiausioji savo yda ir ją pašalinti, kaip visų kitų ydų vadovę. Apgalėjus svarbiausiąją ydą lengva apgalėti ir visos kitos ydos.

Jeigu nori suprasti savo ydas visame jų biaurume, primink tik sau, kaip išrodo tau tokios pat ydos tavo pažįstamųjų ir kokį įspudį į tave tai daro. Tuomet greičiau panorėsi prašalinti savo ydas.

* *
* .

Kad apsunkinus ar padarius visai negalimu įvykdinti kokius didelius sumanymus — geriausias būdas daug apie tai kalbėti. Taigi žmonės, kuriems gyvenime sekasi, visuomet tyli ir savo sumanymų niekam nepasakoja. Taip darė ir daro politikai, mokslo vyrai, finansistai, pirkliai, pramoninkai ir t. t.

Jeigu gi yra reikalas savo sumanymus pasakyti ir kitiems, tai turime klausyti tik žmonių patyrusių, kuriuos pažįstame, kad niekam to neišpasakos ir kad jie mums palankūs.

Daug kalbėjimas tuo dar yra blogas, kad susilpnina energiją. Kas nemoka savo liežuvio suvaldyti, tas neįvykdins savo sumanymų.

Pr. Penkaitis.

Elgėta.

Bum-um! — umai ir smarkiai sutrinko, net visi langai sudrebėjo. Tai armota iššovė iš Petro-Povilo tvirtumos.

Bu-um-bum-bum! — atsiliepė iš visų miesto kraštų jau kur-kas silpnesnis skardas.

— Vidudienis! — garsiai sušuko apysenis studentas, pašokęs nuo kėdės. Energingai atstumė nuo savęs storą knygą, prieš kurią susilenkęs visą rytą sėdėjo; paskui, lyg pagailęs, kad šiurkščiai pasielgė, rupestingai sudėjo ją ir, meiliai šypsodamas, uždengė, pasiraivė, stipriai sugniaužė kumstis, pakėlė jas augštyr ir, atstatęs krutinę, taip smarkiai atmetė rankas į užpakalį, kad net visi kaulai subraškėjo.

— U-u!... Visai sustingau besėdėdamas. Reikia pasimankštyti M'lerio metodu. U-u! — sušunka po kelių minučių vėl, smarkiai alsuodamas. Jo veidai, kakta ir visas gymis paraudę, prakaitu apsipylę; visas sušilęs, tarytum dirbęs sunkiausį darbą.

— Kaip smagu! U-u, kaip smagu! Ar tikėtų kas, kaip smagu daros nuo tokio pasimankštymo!... Ok! Da smagiau būtų tuojau pasimaudžius. Bet, deja, žiema... Ė-ė!... Bėgsiu į virtuvę, nors tenai vandenim išsitrenksiu. Palauk! Juk, rodos, šiandien dar nė nesiprausiau...

Prieina prie veidrodžio, trina akis, čiupinėja smakrą.

— Tikrai dar nesiprausęs... Tai koks aš paršas.. Br-r-r!... truputį per šalta, — sušuko vėl sugrįžęs dar labiau paraudonavusiais veidais, šiurkščiu rankšluosčiu trindamas krutinę, kaklą, rankas. Bet vis delto smagu, oi kaip smagu!... Na, dabar galima ir papieptauti. Kol apsitaisysiu, kol nudulysiu, bus jau ir pirma: lygiai atidarys ir valgyklą. Bet, palauk. Pirma pažiūrėsiu, ar turiu žvangučių. Yra!... Ė-ė, dar visas auksinas! Tad mūsų, Joneli, reikalas visai neblogas. Galima drožti... Už 3 kapeikas sriubos, už 6 — kotletas, už 4 — košės, už 2 — arbatos... Eurėka! Prisisivalgysiu, prisigersiu, kaip tikras buržujus!... U-u!

Apsitaisęs, apsidorojęs išeina į gatvę, alsuoja pilna krutine, traukia orą ir nosimi, lyg stengdamasis įspėti jo kvapą.

— Kaip smagu! O, kaip smagu!... Kaip gardžiai kvepia tyru oru! Kvepia pavasariu. Geriausias metas... Neužilgo Velykos, po jų egzaminai, paskui, sodžius! Sodžius, sodžius, mano mylimiausias sodžius ir... poilsis! Net širdis alpsta iš džiaugsmo.

— Ponaiti brangus, pasigailėk pavargėlio! Esu tris dienas nevalgęs, — sutinka studentą susikuprinęs žilas senelis drebančiu balsu, kada šis buvo besirengiąs užsukti už gatvės kampo.

— Tris dienas? Del Dievo! Ką, seni, kalbi? Ar tai galimas daiktas?

— Tikrai, brangusis ponaiti; trečia diena nė kruopelės nėsu turėjęs burnoj.

— Keista. Kodel taip lygiai tris, ne keturias, ne penkias, ne dvi, ne vieną? Tu, seni, turbūt, truputį... A?

— Dievaži, ponaiti! Tegu perkunas mane trenkia, jei aš meluoju!

Senis verkšlena. Studentas stovi prieš jį, nulenkęs galvą, ir mąsto:

— Tris dienas... Kodel taip lygiai tris dienas? Juk tai baisu!... Tris dienas visai nevalgyt?!... Tris dienas?... Tris, tris?... Na, tegu jis būtų pasakęs dvi, keturias, penkias, vieną, o čia dabar lygiai tris, tris, tris... Kodel taip lygiai tris? Kur pasisuksi, kur pažvelgsi, —vis trys. Šiandien trečia diena kovo, trečio mėnesio, aš gyvenu trečio numerio namuose, trečiame augšte, trečiame bute, trečiame iš lauko einant kambaryje; atsigabenau ir trečio mėnesio dienoj, trečioj savaitės dienoje, gimiau trečio mėnesio dienoj, metuose galunė trys, kišeniuje turiu auksiną: tris sykius yra penki. Tfiu!... Ką, po velnių!... Br-r-r! Kas čia tikrai daryti? Gal bėgti nuo senio šalin? Gal užsikimšti ausys, kad nieko negirdėčiau, nieko nemąstyčiau?... Bet, tris dienas žmogus nevalgęs... O-o-o!...

— Tai sakai, seni, kad tu tris dienas?...

— Tris, ponaiti brangusis, tris. Duok, brangusis, duok bent vieną kapeikėlę, kad galėčiau duonos nusipirkti. Jei ne, tai reiks badu stipti čia-pat gatvėj. O varge, varge!... Štai ko senatvėje sulaukiau!...

— Bet iš kur aš imsiu, kad aš ir pats kuone toks, kaip tu, elgeta! Štai turiu tik vieną auksiną, ir lygiai dabar buvau beeinas už jį pietų pavalgyti... O tu sakai jau tris dienas nevalgęs?

— Tris, ponaiti, tris.

— Hm... O aš vakar valgiau, ir užvakar valgiau, ir dieną prieš tai valgiau, ir išviso paskutiniu laiku valgiau. Girdi, seni? Tad kas gi daryti? Tai gal jau nuo šios dienos pabuti nevalgiusiam? Ką?... Tai jau šiandien tu vietoj manęs pavalgyk už tą auksiną, ar ką. Mat sakais jau tris dienas esąs nevalgęs!...

— Ponaiti brangusis, kad tau Dievas užmokėtų už tavo gerą širdį, kad Viešpats laimintų visus tavo žingsnius, kad duotų tau sveikatos ir ilgą gyvenimą! Telaimina tave moksle, te...

— Na, te. Imk, eik pavalgyk, o aš grįšiu namon. Tuščiū kišeniū nēr ko nē rodyties valgykloje: tik visą savo apetitą suerzysi... Ką? Ar ne tiesa?

Senis paėmė auksiną, sugniaužė drebančia kumstimi ir dėkodamas šarpiai žengė šalin. Paėjęs dar kelius kartus grįžtelėjo, tartum bijodamas, kad dosnysis studentas nepasigailėtų ir auksinio neatsiimtų.

— Ohoho! — giliai atsiduso studentas, grįždamas atgal į savo angštųjų urvą: Gardžiai pavalgiau. U-u, kaip gardžiai!... Jau taip gardžiai!

— Ka, ka, ka!... O, ką, Joneli, — ėmė pats iš savęs tyčioties: Gardi sriubelė, gardūs kotletai, gardi košelė? Kvailai! Kiek kartų sau kalbėjau: pirm laiko nesidžiauk... Štai tau dabar... Tfiu!.. Ir reikėjo mat čia taip atsitikti. Verčiau bučiau kita gatve ejęs. Ohoho!... Na, nēr ko gailėtis. Ir bene aš gailiuos? Taip... tik truputį nesmagu: valgyti betgi noriu... Bet tiek to. Galima vieną dieną ir nevalgius pabuti, o rytoj pažiūrėsiu.

Meta į šalį kepurę, nusiima apsiaustą ir atsėda už stalo, bet vėl pašoka.

— Tris dienas nevalgęs! Juk tai baisu... O jei dabar ir man taip pareis? Br-r-r! Na, nēr ko prieš laiką nusiminti. Reikia truputį numigti. Bus geriau... ir valgi užmiršiu...

Atsigula augštinakas savo lovoj, įsmeigia akis į vieną lubų tašką ir stengiasi nieko nemanyti apie savo priepuolį.

— Lubos baisiai aprukusios. Tai nuo mano lempos.. Kąž-kodel ji taip ruksta? Turbut sugedus... Plaučiams tai nesveika... Khi, khi... Dar mat įsimaniau kosėti... Khi, khi, khi.. Štai tau... Turbut nušalau... Kad tik neapsirgčiau... Apie ką aš čia?.. Aha.. Tris dienas... Na, ne ką darysi. Gyvenimas visai jau netoks smagus.. Na, gana! Užmigsiu... Tai bus lygu, kaip ir pavalgius. Sako nuo alkio miegas geriausiai padeda. Ka, kà, ka!... Tad įsivaizdįsiu, kad jau esu pavalgęs ir taip sau, kaip koks buržujus, popiet ilsiuos... Kaip gi!... Reikia sujieškoti krapštuko dantims pasikrapštyti.

* * *

Apsiverčia ant kito šono ir jau pradeda migti. Staiga senis jam vėl atsistoja akyse.

— Jis turbut meluoja. Tai negali buti... Ir kodel tai lygiai trys... Tiesiok negaliu nurimti. Na, ma ji dievai... Daviau, ir gana. Tegu sau. Užmigsiu... Bet, palauk!.. Ba, koks aš kvailas! Juk senis visai nebuvo nē panašus į elgetą! Juk aš jo niekur nebuvau matęs. Gi aš kuo ne visus čia pažįstu. Štai tau! Taip duoti save apkvailinti!? Tai tau ir vėl... Koks tu

kvailas... tikrai! Bene profesionalas elgeta butų tris dienas nevalgęs?... Toks, kurs visuomet elgetauja, kurs iš elgetavimo sau pasidaręs profesiją, yra turtingesnis už tave. Jis ir tave gali sušelpiti.. Bet vis delto aš busiu senį nors kartą matęs... Gal dar ne vieną kartą, tik kitoj vietoj ir kitaip. Kurgi tai galėjo buti?... Ir gymis toks inteligento žmogaus... Ir visai jau netoks sūpnas, koks stengėsi pasirodyti. Ir balsas.. Ė-ė, palauk! Atminiau. Apgavo, apgavo mane nevidonas, apgavo!... Nedovanosiu!...

Šoka iš lovos, griebia kepurę ir nori bėgti. Pavyks senį, atims iš jo savo auksiną ar bent arčiau įsižiūrės į jį ir įsitikis, ar neapgautas, ar nebus jo auksinas nedorai suvartotas. Rasit juoksis senis, kad jam pavyko savo ašaromis apgauti kvailį studentą. Tečiau susilaukė, supratęs, kad tai jau pervėlu.

— Bene butų man kiek naudos! Juk tikrai neturėčiau drąsos atgal reikalauti iš senio to auksino. Ar beatiduotų man senis? Tuščia.. Gal dar pakiltų gatvėj erzelis, subėgtų minia... Skandalas, protokolas... Tfiu! Kaip tat mane labai suerzino ir mano nervams pakenkė. Pasidariau kaip koks sumišėlis. Gana jau!..

Jis vėl gula ir stengiasi užmigti.

— Gal viskas tik sapnas? Gal nei senio, nei auksino ir buti nebuvo. Gal aš jau ir pavalgęs, ir man taip valgis pakenkė... Bet ne... Pilve urzgia, tad, vadinasi, jis tuščias. Na, gana. Vis tiek.. Buvę nebuvę, kad tik greičiau užmigus. Šiandien visai maža temiejojau. A-a-a..

Ima žiovauti... Užsideda ant ausies mažą pagalvėlį, kad nieko negirdėtų, ir nori užmigti.

— Apie ką aš čia? Aha.. Visai pažįstamas gymis. Salė, šviesa, ji... Mudu vieni, visai vieni. Taip smagu... laimingi. Ji taip meiliai šneka...

* * *

Užmigusiam studentui rodos, tartum kas beldžiasi į duris.

— Entrez! Prašau..

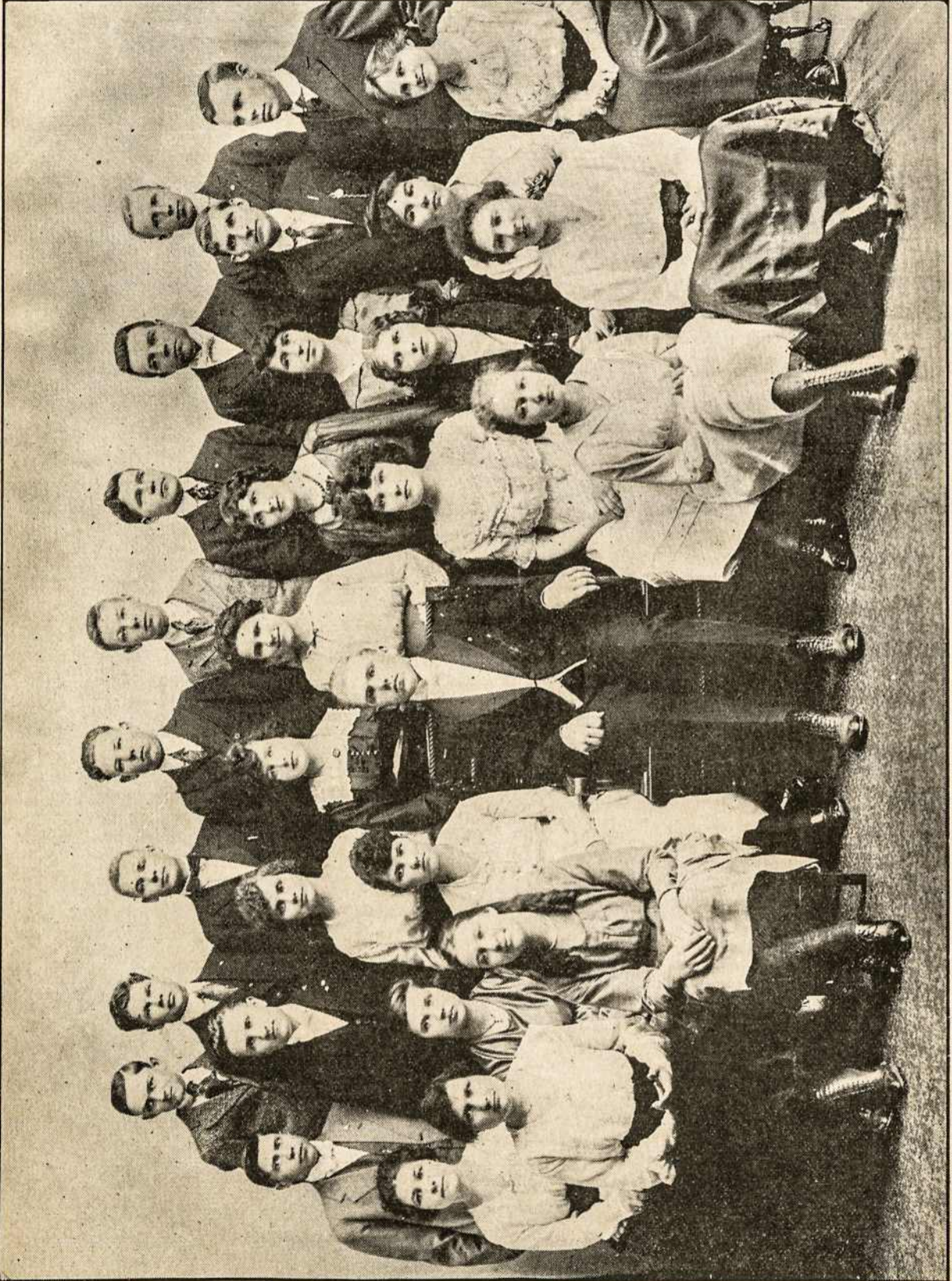
Ineina augštas, derlus skustas vyras, nauja lekaus livreja, lakiruotais batais, papuošta trikampe kepure rankoje.

— Ar tamsta esi studentas Svirplys?

— Aš. O ką pasakysi?

— Mano ponas, ponas Strumila, kviečia tamsią tuojau į save.

— Ponas Strumila? Nepažįstu jo. Ko gi jam prireikė iš manęs?

LIETUVOS VYČIŲ 61 KUOPOS CHORAS PATERSON, N. J.
Jis dabar vienas geriausių apilinkėje chorų. Moko ir veda jį Bronius Nekrašas.

— Nežinau. Tik gal tamsta busi malonus pasiskubinti. Mat ponas laukia ir savo automobilių tamstai atsiuntė.

— Ką-ą? Automobilių? Sakai, savo automobilių? Tai tavo ponas toks turtingas?

— Labai turtingas. Gyvena savo namuose. N... gatvėj. Užima juos vienas. Namai, kaip kokie rumai.

Ko gi jis nori iš manęs? Aha!... suprantu, suprantu. Juk aš skelbiaus laikraščiuose ieškąs lekcijų. Tad štai ir kviečia. Tuoju, tuoju, mielasis. Aš tik truputį čia apsitaisyčiau, apsivalysiu. Gi į tokį didelį poną, kaip tavo, taip eiti nepatogu.

— Tai niekis. Musų ponas geras, nedidus, šio-kiuos ir tokiuos žmones priima.

Jis jaučia, kaip minkštai, smagiai sėdi puikiame naujame, šilku išmuštame automobiliuje. Ten mato naujaisių prietaisų visokiems patogumams: ir elektros žibintuvėlis, ir automatinis iš vidaus automobiliui sustabdyti prietaisas, ir kiti tokie. Pro automobiliaus plačius langus iš abiejų pusių greit-greit švaistosi gatvių kampai, namai žmonės: pėkšti, važiuoti, tramvajai, kiti automobiliai. Štai atvažiuoja prie puikaus augšto rumo. Lekajus vikriai nušoka nuo priešakio sėdynės, skubiai atidaro automobiliaus dureles ir, žemai pasilenkęs, taria:

— Meldžiamasis, atvažiuome.

Dideles paliruotas juodo ažuolo duris pravėrė augštas, ilga, kuo ne ligi pilvo, barzda šveicorius, laikydamas kairioj rankoj ilgą lazda, iškašytą kaspinais. Jis irgi žemai lenkias atėjusiam ir sveikina:

— Labdien, skaistusi!

Balta tyro marmuro lipynė išklota puikiaisiais, brangiausiai kilimais, išpuošta augštomis žaliomis palmėmis, marmuro ir žalvario stovylomis, dideliais veidrodžiais. Antrame augšte pasitinka kitas, livreja apsilkęs, lekajus: švarus, apsidorojęs, apskutęs. Jis taip-pat žemai lenkias atėjusiam ir pasveikina jį:

— Laba dieną, skaistusi pone!

Galutinai pasijunta beesąs didelė šviesoj puikioj priimamoj salėje. Stebisi ir jos puikumui: sienas puošiančių gobelenų retenybe ir brangumui kitų papuošalų. Po poros minučių pamato, kaip kitame salės gale prasiskleidžia brangi sunki portiera ir į salę įžengia nedidelis žilas senelis. Šalia jo šviesiais drabužiais šypso skaisti jauna mergina. Jis pastyro nustebs.

— Kas gi? Kur aš atsiduriau? Ką visa tat reiškia?... Na, juk šitas senis tai ne kas kitas, kaip tas elgeta, kuriam šį rytą paaukojau paskutinį savo auksiną, išsižadėdamas pietų!.. Senis išrodė gatvėje toks

silpnas, toks nelaimingas, taip giliai prašė, kad man neleido sąžinė jam atsakyti. Ir štai dabar... Kokia metamorfozė!..

Suka galvą, stengias suvaikyti visas savo mintis norėdamas tuoju čia įspėti tą paslaptinę įstatymą, kurs staiga paverčia elgetas lobininkais. Bet tuo-pat laiku jis stengiasi rodyties ramus. Jis intempia visas savo pajėgas, norėdamas susivaldyti, atausinti nuo smarkaus nustebino inkaitusį kraują, kad galėtų lengviau nusimanyti tame keistame padėjime, kuriam taip netikėtai atsidurė. Bet tai jam nevyksta. Jis dar daugiau stemba, net ima labai bijoti. Taip išsigandęs junta, kaip plaukai ant galvos šiaušiasi, kaip širdis smarkiai, it kokiuo kaju, plaka. Norėtų bėgti, bet junta, kaip kinkos dreba; kojos tarytum pakirstos; negali nė pajudėti.

— Baisu!... Čia kokie burtai!... Čia kokia ant gaminė galė rodo savo nedorą darbą!..

Išsigandęs staiga pažįsta, kad tas senis tai ponas, kurs prieš kelerius metus buvo jį pakvietęs mokyti savo sunaus. Paskui tas pats senis jį iš čia išvijo didžiausiu paniekinimu. Išvijo užtai, kad jis, elgeta studentas, drįso pamilti savo auklėtinio seserį, lobininko senio dukterį, — tą, kuri čia dabar, atsiėmusi į senio alkunę, skauti kaip rytmetinė žvaigždė, laiminga šypso. Ji irgi buvo jį pamilusi.

— Bet kas tai? senis ne rustus! Jis šypso! Ko del?... Kokia atmaina!... Kas gi atsitiko?..

Senis jį širdingai sveikina. Sveikina kaip savo geriausią, artimiausią draugą. Stipriai spaudžia jam ranką, kalba daug mandagybių, reiškia savo didžiausią patenkinimą, kad vėl jam tenka pamatyti pas save jį, brangų svečią, jau ne auklėtoją sunaus, ne labdarį, kurs gatvėj alkanam seniui elgetai atidavė paskutinį savo auksiną, pats ryžęsis alkti, bet brangiausią savo draugą..

— Tai štai kodėl man šį rytą rodėsi tas gymis toks pažįstamas! Tai štai kieno buta to alkanos elgetos, kurs taip giliai mokėjo išprašyti paskutinį mano lobio skatiką! Bet ką tat reiškia?..

Senis šypsosi.

— Tamsta stebiesi, negali suprasti, kokiuo budu ponas tapo elgeta, ir alkanas elgeta, vėl ponu tapo? Prasta pasaka. Bet tuo tarpu, vaikeli, neklask. Tai mano paslaptis. Tik pasakysiu tau, kad tokioo budu elgdamasis, elgėtaudamas, turiu geros progos pažinti žmones, jų vargus, pažinti žmonių užkietėjimą, dorą, dosnumą. Tokiuo tad budu aš arčiau pažinau ir tave. Juk aš tave, vaikeli, tykoju nuo to-pat laiko, kaip tu palikai mano namus. Tu puikiausiai elgeis ir išlaiki sunkų doro žmogaus egzaminą. Ir

štai šiandien aš galutinai kviečiu tave buti mano artimiausiu draugu. Šiandien aš didžiausiu džiaugsmu sveikinu tave pas save, kaip mano brangiausią svečią..

Mato, kaip senis dar kartą ištisia jam savo liešią ranką, ir jaučia, kaip stipriai ją paspaudžia. Sudintas senio žodžiu, šiek-tiek atsipeikėjęs iš nustebimo, jis deda senio ranką prie savo lupų ir tuo pat kartu pajunta ant savo kaktos senio pilną tėviškos meilės bučiavimą.

— O štai, vaikeli, dar vienas asmuo, kuris, manau, ne mažiau už mane džiaugias tave išvydęs. Manau, vienas antro neužmiršę...

Mato, kaip ta skauti žvaigždė, jo mylimoji, meiliai šypsodama, bet truputį sugėdus ir ne visai drąsiai ištisia jam savo mažutę lipšnią rankelę. Jis greitai pagriebia ją, pažvelgia jai stačiai į akis ir aiškiai mato jose žibant laimę ir... meilę. Stipriai prispaudžia jos abi ranki prie savo lupų. Senis regi mato visa, bet nekliudo. Jis, matyti, patenkintas.

— Na, vaikai! Aš pirmiau jusų laimei priešinaus, nes maniau visai kas kita. Dabar gi matau, kad judu tikrai vienas antro verti. Todėl, jei dar tebesimylite, tai te Dievas judu palaimina, o iš mano pusės judviem palaiminimo netruks.

Mergina puola prie senio, apkabina jį, pradeda jį smarkiai kratyti, bučiuoti.

— Tėveli brangus! Kaip aš laiminga!...

Paskui jis mato, kaip jį, paleidus tėvą, pribėga prie jo. Ant savo lupų jis umai pajunta karštą, liepsnojantį bučiavimą.

— Kokia laimė... Koks džiaugsmas!... Ji tebe myli..

Ir ilgai taip jie bučiuojasi. Senis patenkintas delnais ploja.

— Šampano, šampano! — šaukia jis.

— Dur, dur, dur!...

Kas gi? Umai kaž-kas pabeldė į duris. Taip smarkiai, taip žiauriai, kad net ausys plyšta. Studentas išsigandęs pašoka, kaip sustyręs.

— Kas?... Kas čia atsitiko?... Kas tai gali būti?!... Prieš jį stovi atkari purvina, rauplėta buto šeiminkė. Taip šiurkščiai keistai žiuri, kad net šiurpulys jį nukrato.

— Kas tai? Ko jai čia reikia?... Kaip ji čia inėjo?

Nusigandęs dairosi aplinkui, bet nieko negali suprasti.

— Na gi žiurėkit!.. Per dienas drypso, o naktimis trankosi, lempą smardina. Visas lubas man ap-

rukė. Ko dabar čia stebiesi, tartum norėdamas mane praryti! Ką?... Nermaloni viešnia?... Už kambarį mokėk! Jau senai metas. Jei ne, sudiev. Daug čia tokių dykaduonių rastų veltui gyventi.

Iš "Vairo."

PRIE MOČIOS KAPO.

Stoviu prie kapo
Močios aš savo,
Jaunas našlaitis,
Vargo bernaitis.

Žiuriu ant gėlių,
Jų žiedelių,
Marmuro kryžiaus
Švento ir didžiaus.

Širdį man skauda,
Ašaros rieda,
Verkiu apleistas
Vargti daleistas.

Mažas pušynas,
Sielų kapynas,
Užė šlameno
Giesmes nuo seno.

Naras.

APSIMETIMAS GYVULIU ŽMOGUI GĖDĄ DARO.

Vienas jaunas juokdarys mokėjo visokių žvėrių, ypač asilo balsą nuduoti. Vieną kartą jo sesuo su tėvais buvo pakviesta svečiuosna pas vieną kaimyną, kuris turėjo asilą. Bešnekučiuojant svečiams seklyčioj, ant kiemo užbliovė tikrasis asilas. Mergaitė, pašokus iš vietos, bėgo prie lango tardama: "Na, jau ir mano brolis ateina!" Svečiai visi ėmė kvatoti, o mergaitė ir tėvai neturėjo kur akių padėti.

PASISAKĖ.

Duktė: Mama, Jonukas paprašė mano rankos.

Motina: O ką tu jam atsakei?

Duktė: Aš jam padaviau abidvi.

IS CENTRO RAŠTINES.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO RAŠTININKO FINANSINĖ ATSKAITA.

Už Balandį, Gegužį ir Birželį mėnesius,
1919 m. mėnesinės ir kitos ineigos
į organo fondą.

BALANDIS 1919 M.

33 kp. Montreal, Canada.	\$4.00
7 kp. Waterbury, Conn.	6.00
S. K. Drotvinas (iš Buenos Arres, Ar- gentina)	3.00
11 kp. Homstead, Pa. (Centro lėšos). ..	13.20
11 " " " (konstitucijos ir ženkleliai).	5.50
42 kp. New Britain, Conn.	6.00
79 kp. Detroit, Mich.	11.00
37 kp. Bridgeport, Conn.	9.25
47 kp. Waukegan, Ill.	28.00
46 kp. Vandergrift, Pa.	4.75
4 kp. Chicago, Ill.	46.65
9 kp. N. S. Pittsburgh, Pa.	6.00
35 kp. West Pullman, Ill.	23.00
35 kp. " " " (už klišę) ..	2.50
3 kp. Philadelphia, Pa.	12.15
41 kp. Brooklyn, N. Y.	38.85
88 kp. Donora, Pa.	8.55
Viso balandyje inėjo	\$228.40.

GEGUŽĖ 1919 M.

88 kp. Donora, Pa.	\$ 3.55
33 kp. Montreal, Canada.	2.00
25 kp. Cleveland, Ohio.	52.10
27 kp. Norwood, Mass.	13.50
69 kp. Pittsfield, Mass.	1.00
41 kp. Brooklyn, N. Y.	2.25
84 kp. Chicago Heights, Ill.	1.50
Prenumerata (per A. S. Kulbickį). ..	1.00
80 kp. St. Louis, Mo. (už 4 klišes)	14.15
16 kp. Chicago, Ill.	69.00
9 kp. N. S. Pittsburgh, Pa.	3.75
8 kp. Chicago, Ill.	33.90
29 kp. Newark, N. J.	15.60
3 kp. Philadelphia, Pa.	16.20
7 kp. Waterbury, Conn.	2.40
29 kp. Newark, N. J. (už ženklelius fi-	

nansų knyga)	12.00
Viso gegužėje inėjo	\$243.90.

BIRŽELIS 1919 M.

26 kp. Worcester, Mass.	\$42.30
80 kp. St. Louis, Mo.	12.95
47 kp. Waukegan, Ill.	1.95
33 kp. Montreal, Canada	2.20
7 kp. Waterbury, Conn.	5.25
40 kp. East St. Louis, Ill.	3.00
51 kp. Sheboygan, Wis.	1.80
11 kp. Homstead, Pa.	44.00
97 kp. Akron, Ohio	11.55
66 kp. Hartford, Conn. (už klišę)	4.60
Prenumeratos	6.00
A. Jakaitė (už knygutes)	1.00
Viso	\$136.60.

AUKOS "VYČIO" SPAUSTUVĖS ĮSTEIGI- MUI.

BALANDIS 1919 M.

34 kp. Hanover, Pa.	29.40
S. K. Drotvinas	1.00
6 kp. Hartford, Conn (narių auka)	4.00
44 kp. Brooklyn, N. Y.	10.00
49 kp. Brooklyn, N. Y.	10.50
6 kp. Hartford, Conn.	10.11
68 kp. Wanamee, Pa.	14.67
34 kp. Hanover, Pa.	29.40
3 kp. Philadelphia, Pa.	73.00
79 kp. Detroit, Mich. (narių auka) ..	105.00
35 kp. West Pullman, Ill. (kuopos ir narių)	40.00
16 kp. Chicago, Ill.	59.00
Viso aukų balandyje inėjo	\$374.68.

GEGUŽIS 1919 M.

25 kp. Cleveland, Ohio	50.00
18 kp. Cambridge, Mass.	51.42
26 kp. Worcester, Mass.	49.36
30 kp. Westfield, Mass.	12.90
93 kp. Rochester, N. Y.	31.30
92 kp. Niagara Falls, N. Y.	40.00
29 kp. Newark, N. J.	39.00
Viso gegužėje inėjo	\$273.98.

BIRŽELIS 1919 M.

24 kp. Chicaog, Ill.	\$24.15
96 kp. Dayton, Ohio (narių auka)	12.00
20 kp. Nashua, N. H. (narių auka)	30.00
51 kp. Sheboygan, Wis.	10.00
11 kp. Homestead, Pa. (J. Grėbliuno auka)	5.00
Viso birželyje inėjo	\$81.15.

SUTRAUKA.

Balandžio mėnesyje, organo fondan ..	\$228. 40
Gegužio " " " " "	243.90
Birželio " " " " "	136.60
Viso per tris mėnesius	\$608.90.
Balandžio mėnesyje, aukų fondan ..	\$374.68
Gegužio " " " " "	\$273.98
Birželio " " " " "	\$81.15
Viso aukų inėjo per tris mėnesius	\$729.81.
Viso duoklių ir aukų į organo fondą per balandį, gegužę ir birželį inėjo	\$1,338.71.
Viso labo po šeštojo Seimo inėjo ligi liepos 1 d., 1919 m.	\$4,802.14.

Pastaba: Čia priskaityta \$475.00, kuriuos tuoj po Seimo priėmėme nuo buvusios išdin. p-lės A. Petrauskaitės. Aukų po šeštojo Seimo "Vyčio" spaustuvės įsteigimui inėjo \$1,419.30.

Kuopos, kurios esate skolingos Centrai lėšas, meldžiame atsilyginti. Organe skolų neskelbiame, bet raporte, kurį Seimui priruošime, visas skolas bus pažymėtos. Tad geriau būtų pirm Seimo atsilyginti.

Vincas Rukštalis,

Liet. Vyčių Centro Rašt.

NAUJI NARIAI PRISIRAŠIUSIEJI PRIE LIET. VYČIŲ ORGANIZACIJOS IR UŽREGISTRUOTI CENTRE PO LIET. VYČIŲ ŠEŠTOJO SEIMO.

(Tąsa iš 55, 56, 60 ir 61 numerių).

Prie 3-čios kp., Philadelphia, Pa.:

11 (412) Jonas Bražis, 12 (413) Vincas Sebinlevičius, 13 (414) Antanas Šilinskas, 14 (415) Jonas Poška, 15 (416) Pranas Paldunas, 16 (417) Marė Brazaičiūtė, 17 (418) Stasys Klapatauskas;

Prie 7-tos kp., Waterbury, Conn.:

21 (419) Marė Danauskaitė, 22 (420) Jonas Šuopis, 23 (421) Antanas Mačiulaitis, 24 (422) Ur-

šulė Pritsevičiūtė, 25 (423) Ona Bendleriūtė, 26 (424) Jonas Adomaitis;

Prie 9-tos kp., N. S. Pittsburgh, Pa.:

2 (425) Vincas Valkauskas, 3 (426) Antanas Dovidas, 4 (427) Alena Jurgelienė;

Prie 10-tos kp., Athol, Mass.:

11 (428) Juozas Šeškas, 12 (429) Kazimieras Stasiunas, 13 (430) Jonas Gliudelis, 14 (431) Juozas Račiunas;

Prie 13-tos kp., Chicago, Ill.:

15 (432) E. Vaitkaitė, 16 (433) A. Sakalauskaitė, 17 (434) Viktorija Butkevičiūtė, 18 (435) Katrina Veželaitė, 19 (436) Juzė Sirbaitė, 20 (437) Petras Sirbas, 21 (438) Pranas Šlapavičius, 22 (439) Emilija Minett;

Prie 16-tos kp., Chicago, Ill.:

1 (440) Teklė Macijauskaitė, 2 (441) Matas Steponavičius, 3 (442) Mikalina Katauskaitė, 4 (443) Kazys Liutkus (a. a. miręs), 5 (444) Juozas Adomaitis, 6 (445) Antanas J. Malinauskas;

Prie 17-tos kp., So. Boston, Mass.:

6 (446) Kazė Alesevičiūtė, 7 (447) Jonas Glinckis;

Prie 25-tos kp., Cleveland, Ohio:

11 (448) Viktorija Murauskiūtė, 12 (449) Pranas Urbšaitis, 13 (450) Vladas Jonaitis, 14 (451) Petronėlė Urbšaitė, 15 (452) C. Jakubauskas, 16 (453) Marijona Žilinskiūtė, 17 (454) K. Vinčiūtė, 19 (456) A. Baikauskas;

Prie 27-tos kp., Norwood, Mass.:

1 (457) Marijona Baliutienė, 2 (458) Juozas Kavaliauskas, 3 (459) A. Vaičinkevičius;

Prie 28-tos kp., Spring Valley, Ill.:

1 (460) Vincas Augustaitis, 2 (461) Petronėlė Deltuvaitė, 3 (462) Jieva Rumševičiūtė, 4 (463) M. Paužiūtė, 5 (464) A. Juodsnukiūtė, 6 (465) Kazys M. Rimkus, 7 (466) Izabelė Luzeckaitė, 8 (467) Ona Petkiūtė, 10 (469) M. Račkauskaitė;

Prie 29-tos kp., Newark, N. J.:

13 (470) Juozas Atkočiunas, 14 (471) Vacloas Andriuškevičius, 15 (472) Juozas Arlauskas, 16 (473) Sim. Beržvinskas, 17 (474) Antanas Balčiunas, 18 (475) Juozas Bružas, 19 (476) Juozas Jančauskas, 20 (477) Aug. Kristinavičius, 21 (478) Ona Lukošuniūtė, 22 (479) Juozas Laučius, 23

(480) Mykolas Miluša, 24 (481) Marcelė Pauleikiūtė, 25 (482) Jonas Račkus, 26 (483) Matas Skeberdis, 27 (484) Juozas Škėmas, 28 (485) Kastas Stelmokas, 29 (486) Adomas Valančius, 30 (487) B. Žilėnas;

Prie 33-čios kp., Montreal, Canada:

5 (488) Adomas Pečkaitis, 6 (489) Viktoras Radževičia, 7 (490) Petras Alekna, 8 (491) Juozas Šargalis;

Prie 38-tos kp. Kenosha, Wis.:

34 (492) Juozas Blaževičius, 35 (493) Izidoras Butkus, 36 (494) Antanas Kilikevičius, 37 (495) Elzbieta Vaičiunaitė, 38 (496) Salomėja Vaičiunaitė;

Prie 40-tos kp., E. St. Louis, Ill.:

60 (497) Jonas Paulauskas, 61 (498) Jonas Vištartas, 62 (499) Jonas Kranauskas, 63 (500) Juzė Pociūtė;

Prie 47-tos kp., Waukegan, Ill.:

2 (501) Stasys Kundrotas, 3 (502) Ona Rulevičiūtė, 4 (503) Jieva Vasiliūtė;

Prie 51-mos kp., Sheboygan, Wis.:

3 (504) Pranė Lementavičiūtė, 4 (505) Matas Kavaliauskas;

Prie 61-mos kp., Paterson, N. J.:

6 (507) Ona Stariūtė, 7 (507) Veronika Urboniūtė;

Prie 80-tos kp., St. Louis, Mo.:

4 (508) Bronis Stankaitis, 5 (509) Antanas Knizas, 6 (510) Petras Valukonis, 7 (511) Jonas Mockus;

Prie 85-tos kp., Westville, Ill.:

1 (512) Justina Karpavičiūtė, 2 (513) Jurgis Karpavičia, 3 (514) Jonas Ragaišis, 4 (515) Juozas Vasiliauskas, 5 (516) Pranė Masiulaitė, 6 (517) Ona Karpavičiūtė, 7 (518) Juozas Karpavičia, 8 (519) Juozas Rakauskas, 9 (520) Stasys Vasiliauskas, 10 (521) Jonas Grimaila, 11 (522) Veronika Žiuriūtė, 12 (523) Valerija Vilkauskaitė, 13 (524) Marijona Vilkauskaitė, 14 (525) Ona Gubaitė, 15 (526) Alena Rimšaitė, 16 (527) Zofija Seimonaitė, 17 (528) Ona Veiveraitė, 18 (529) Rozalija Serepinaitė, 19 (530) Antanas Miklovis, 20 (531) Jurgis Jurgutis, 21 (532) Marijona Jučkiūtė, 22 (533) Ona Pocaite, 23 (534) Zofija Serepinaitė, 24 (535) Ona Karalaitė, 25 (536) Juozas Brazaitis, 26 (537)

Antanas Jurgaitis, 27 (538) Paulina Šležaitė, 28 (539) Tamošius Karužis, 29 (540) Agota Jurgaičiūkė, 30 (541) Jonas J. Karalaitis, 31 (542) Jonas Žukauskas;

Prie 88-tos kp., Donora, Pa.:

1 (543) J. Jakubauskaitė, 2 (544) Feliksas Rasmantas.

Nauja 97ta kp., Akron, Ohio:

1 (545) Viktorija Janušaitė, 2 (546) Antanas Valantiejus, 3 (547) Justinas Sarapinas, 4 (548) Mykolas Ražanas, 5 (549) Jonas Apšėga, 6 (550) Juozas Šalatka, 7 (551) Povilas Druskis, 8 (552) Kun. A. Janušas, 9 (553) Juozas Dapkunas, 10 (554) Simonas Valenta, 11 (555) Martynas Tula-ba, 12 (556) Kazys Baniulis, 13 (557) Antanas Navasaitis, 14 (558) Morta Mažeikiūtė, 15 (559) Stepanija Raudoniūtė, 16 (560) Ona Janušaitė, 17 (561) Adalfina Majeriūtė, 18 (562) M. Puzinas, 19 (563) Leonas Petrusis.

(Bus daugiau).

Pastaba: Lietuvos Vyčių 97-tą kuopą suorganizavo p-lė Janušaitė ir p. A. Žaliaduonis. P-lė V. Janušaitė yra tos kuopos pirmūninkė, o p. A. Žaliaduonis raštininkas. Tardami nuoširdų ačių už pasidarbavimą, linkime 97-tai kuopai pasekmingo gyvavimo!

Lietuvos Vyčių 85-ta kuopa, Westville, Ill., pereitą metų buvo nustojusi gyvavus, bet šį metų atgijo ir pasekmingai dabar gyvuoja. Ši kuopa susideda iš jaunimo, vos pradedančio žydėti, taigi ateityje, kaip dabar sprendžiama iš jos veikimo ir upo, susilauksime geriausių vaisių. Kuopos rašt. plė Justina Karpavičiūtė labai tvarkoje veda kuopos reikalus.

Linkime naujoms kuopoms geriausių pasisekimų!

Šiame "Vyčio" numeryje turime paskelbę naujų narių virš pusšėšto šimto. Tai nariai, kurie prisirašė po šeštojo Seimo. Dar nevisi; iki Seimui žymiai pasidaugins.

Prie 29-tos kuopos, Newark, N. J., po Seimo prisirašė trysdešimtys (30) naujų narių. Tai prie šios kuopos iki šiol daugiausiai prisirašė. (Čia mes nelyginame naujas kuopas, k. a. **E. St. Louis, Ill.** nauja kuopa jau turi narių šešiasdešimtis tris (63). Ligi Seimui yra progos naujų narių skaičiumi pralenkti **29-tą kuopą**. Kuri kuopa tą padarys?!

Vincas Rukštalis,

Liet. Vyčių Centro Rašt.

Aukos "Vyčio" spaustuvei.

*Nuo 20-tos kuopos iš Nashua,
N. H. (per rašt. K. J. Na-
dzaiką).*

Aukavo sekantieji:

L. Nadzaika	\$5.00
V. Karpičius	1.50
Po 1.00 K. Nadzaika, kun. Tyla, J. Kisielius, A. Sabaliauskas, N. Purvi- nis, A. Simonaitė, A. Sauliutė, M. Sa- kalauskaitė, U. Kartiniutė;	
Viso narių	\$15.50
Iš kp. išdo	14.50
Viso	\$30.00.

*Nuo 96-tos kuopos iš Dayton,
Ohio (per pirm. S. Grinsevičių).*

Aukavo sekantieji:

O. Reipukė	\$1.50.
Po 1.00: S. Grinsevičius, J. Kaz- lauskas, V. Streimikis, J. Ambrozaitis, B. Mankevičius, J. Petrokas, K. Au- gustauskas;	
Po pusę dolerio: A. Kižikė, M. Bartuliukė, A. Žilinskaitė, M. Griniu- kė, J. Navarauskas;	
Viso	\$12.00.

*Nuo L. Vyčių 51-mos lkp. iš She-
boygan, Wis. auka "Vyčio" spaustuvei
(per S. Čižauską)* \$10.00.

L. VYČIŲ CONN. APSKRIČIO SUVAŽIAVI- MO PROTOKOLAS.

L. Vyčių Conn. Apskričio 9-tas suvažiavimas į-
vyko 8 d. birželio, 1919 m., šv. Kazimierc parapijos
svetainėje, New Haven, Conn.

Susirinkimą pradėjo kun. Karkauskas malda
ir linkėjimais dėl Vyčių.

Toliau vice-pirmininkė — p-lė L. Laurinaitė už-
ėmė vietą ir paaiškino, kokios aplinkybės pagreitino
šį suvažiavimą. Taigi, rezignavus Apskr. pirmin. (ar-
ba prašalinus), kad nesulaikius Apskričio veikimo,
tai ir liko sušauktas šis suvažiavimas.

Delegatai buvo:

Iš New Haven: J. Mačiulaitis ir kun. Karkaus-
kas; **iš Waterbury:** O. Miliutė, M. Tamošaitė, M.
Lingiutė, L. Laurinaitė, B. Gauronckas, B. Digris,
V. Vasiliauskas, M. Žitkus ir J. Namura; **iš Bridge-
port:** Kun. Pankauskas ir J. Blažys; **iš Hartford:**
P. Ivanauskas, A. Kučas, M. Labeckiuotė, J. Kaman-
tauskiutė, J. Povilonis ir A. Pateckis.

Sesijų vedėju išrinkta B. Gauronckis, raštin. —
A. Pateckis. Protokolas 8-to suvažiavimo priimta
Pirmiausia svarstyta kas link Apskričio išvažiavimo.
Komisija paaiškino, kad, kaip buvo nutarta Water-
buryje, nesurasta patogios vietos. Kun. Karkauskas
pranešė, kad turįs aprinkęs labai puikią vietą ant
marių kranto, New Haven'e. Vienbalsiai sutikta
rengti. Surengimo komisijon apsiėmė kun. Karkaus-
kas, J. Mačiulaitis ir daugiaus iš vietinių. Išvažiavi-
mas įvyksta 4 d. liepos.

2. Inešta dažniau daryti suvažiavimus: kiek kuopų
apskirtyje, tiek suvažiavimų. Bet galutinai nu-
tarta turėti suvažiavimai kas bertainis.

3. Inešta, panaikinti vakarienes laike suvažiavi-
mo, bet, apsvarsčius, palikta liuosybė. pagal kuopų
noro.

4. Inešta panaikinti Apskričio mokestis. Ap-
svarsčius, pasiliko po senovės — 2c. nuo nario.

5. Tuojaus po vasaros karščių nutarta turėti
bendras Apskričio maršrutas, tai yra, kad didesnės
kuopos pagelbėtų silpnesnioms padengti lėšas.

6. Nutarta neatidėliojant organizuoti kuopas,
kaip tai, Ansonijoj ir kitose apielinkės vietose, kur
dar nėra. Organizatoriais išrinkta B. Gauronckas iš
Waterbury, M. Labeckiuotė iš Hartford. New Have-
no kuopa pasiaiškina priežastis sumažėjimo veikimo,
bet prisižadėjo vėl darbuotis, kaip ir pirmiaus kad
dirbo.

Kun. Pankauskas kalba ir karštai nurodinėja
L. V. svarbiausią priedermę — tai atgaivinti Vyčiuo-
se militarišką lavinimą. Kur jau yra Lietuvos Liuo-
sybės Sargai susiorganizavę, tai dėtis prie jų, bet
kur dar nėra, tai kad L. Vyčių kuopos pasistengtų
suorganizuoti.

Išrinkta naujas Apskričio pirmininkas — B.
Gauronckas iš Waterbury.

Sekantis suvažiavimas nutarta laikyti Bridgeport, Conn.

Pirmin. B. Gauronskas,
584 Highland Ave.,
Waterbury, Ct.

Raštin. A. J. Pateckis,
234 Park St., Hartford, Ct.

PROTOKOLAS.

L. Vyčių Chicagos Apskričio Choras metinį susirinkimą laikė birželio 13 dieną Mark White Square parkučio salėje.

Susirinkima pradėta Lietuvos himnu, akompanuojant ir vedant p. A. Pociui.

Esamajai raštininkei nepribuvus, susirinkimo protokolo surašymui išrinkta p-lė Z. Mastauskaitė.

J. Vilimas išdavė raportą iš Apskričio ir Veikiančiosios Komisijos susirinkimų ir pranešė, kad Apskritis pageidauja artesnio susijungimo choro su Apskričio Centru.

Tame dalyke kalba M. Zujus, A. Pocius, J. Vilimas, J. Pivariunas ir kiti. Po ilgų diskusijų ir svarstymų, pritariama susijungti veikime, bet išdą choras turės atskirą nuo Apskričio Centro.

Toliau choro vedėjas A. Pocius išdavė raportą iš atsibuvusio visų Chicagos katalikų chorų susirinkimo reikale jų visų susivienijimo. Kvietė ir Vyčių Apskričio chorą prie tojo susivienijimo prisidėti. Po svarstymų nutarta prisidėti su sanlyga, kad L. V. Ch. Apskričio Choras dalyvaus vien tik pasauliniuose reikaluose.

Atsilankius raštininkei, skaitoma pereitų metų metinio susirinkimo protokolas, kuris vienbalsiai likosi priimtas.

Išrinkta knygų peržiūrėjimo komisija. Inėjo sekantieji: Z. Mastauskaitė, A. Pestininkaitė ir A. Budreckis.

Renkama nauja valdyba sekantiems metams. Pirmininkas rinkta iš trijų kandidatų. Didžiuma balsų likosi išrinktas J. Pavariunas, vice-pirmin. K. Tvarkunas.

Delei vėlaus laiko susirinkimas uždaroma nutarimu jį užbaigti sekantį penktadienį.

Pirmin. J. Vilimas,

Raštin. E. Jovaišaitė.

PROTOKOLAS ANTROJO SUSIRINKIMO.

L. V. Ch. Apskričio tąsa metinio susirinkimo įvyko birželio 20 d. Mark White Square parkučio salėje.

Užbaigiama valdybos rinkimas.

Kasininku išrinkta tas pats asmuo — P. Varakulis; kasos globėjais: p-lė A. Pestininkaitė ir J. Baubkus; knygiais: J. Stasiulionis ir Pr. Jančius; koresponder tu M. Zujus.

Užbaigus rinkimą, J. Vilimas pakvietė naują valdybą užimti vietas. Jai susirinkus, senasis pirmininkas ir choro vedėjas pasakė prakalbėles velydammi naujai valdybai geros kloties. Po jų naujos valdybos nariai išreiškė savo mintis pasižadėdami nenuilstančiai darbuotis delei choro labo.

Duota inešimas J. Vilimą ir p-nę O. Pocienę pakelti į garbės narius už jų pasidarbavimą chorui. Inešimas priimta ir abu viršminėtu nariu liko garbės nariais.

J. Vilimas inešė surengti šeimyninį išvažiavimą. Priimta. Surengimu rūpinsis choro valdyba. Nutarta kviesti visus choro rėmėjus.

P. Varakulis ineša choro vakacijų klausimą. Šis klausimas išrišti atidėta toliau.

Seka knygų peržiūrėjimo komisijos raportas. Inplaukų per metus buvę \$709.70, išlaidų—\$741.98.

Į Apskričio Veikiančiąją komisiją atstovauti choro reikalus išrinkta J. Pivariunas.

Pirmin. J. Pivariunas,

Raštin. Z. Mastauskaitė.

“Vanažas” skanų gražios vasaros skonį pagadino ne tik apie Cleveland'ą, bet ir visur, kur tik jo skurelė pasisuko. Iš ties, jam “Vanagu” netinka vadinintis. Yra tokio gyvuluko vardas, kurio ypatybėms jis labai atsako, ir kurio vardas jam tinka.

*
* *
*

Kad vaikams reikia kalbėti apie susiklausymą ir discipliną ir to viso svarbą, tai nėra dyvo. Bet kai užaugę žmonės ir dar stovintieji vadovavimo kelyje kitiems nesupranta tų reikalingų dalykų, tai koku ir liudna. Čia turime omenyje asmenis, kurie neva per juokų laikraštį tik švankus leidžia po visuomenę.

A. A. AGOTA ŽEMAIČIUTĖ. L. Vyčių 4-tos kuopos narė. Mirė 27 d. vasario, 1919 m. Buvo darbšti mergaitė. Priklausė visose idėjinėse organizacijose: L. Vyčių 4-tos kp., Moterų Sąjungos 3 kp., Blaivininkų 41 kp.; Saldžiausias Jėzaus Širdies Draug. ir Tautos Fondo 31 skyriuje. Lietuvoje gimė ir augo; Amerikoje išgyveno 6 metus.

Amžina jai atsilsį!

L. Vyčių 4-ta kuopa.

LIETUVOS RAUDONOJO KRYŽIAUS RĖMĖJŲ,

Tautos Fondo Sekcijos, atskaita už
birželį, 1919 m.
ineigos:

Birž. 1, Newark, N. J., per B. Vaškiutę	\$47.00
" " Bloomfield, N. J., per A. Staknienę	20.00
" " Baltimore, Md., per Bajoriutę	100.00
" " Philadelphia, Pa., per J. Milių	14.00
" 2, Brooklyn, N. Y. per Dumblienę	25.00
" 4, Philadelphia, Pa., per Kun. Zimblį	18.00
" 6, Cumbola, Pa., per Petrukevičių	25.00
" 7, New Philadelphia, Pa., per Gudaitį	130.00
" 9, Lewiston, Me., per S. Petruševiską	19.00
" " Bayonne, N. J. K. Karalevičius	70.00
" " Oklahoma City, Okla., K. Rimšūtė	1.00
" 11, Bentleyville, Pa., J. Ulickas	11.00
" 12, New Haven, Conn., M. Jokubaitė	47.00
" 16, Niagara Falls, N. Y., A. Jancūlis	50.00
" 18, Bayonne, N. J. K. Karalevičius	200.00
" " Kankakee, Ill., F. Žebrauskas	16.16
" " Dayton, Ohio, A. S. Vaitkus	26.00
" " S. Boston, Mass., O. Navickienė	100.00
" 20, Ellsworth, Pa., Kun. Petraitis	10.00
" " New Britain, Conn., B. Matulevičiukė	60.00

" " Omaha, Nebr., Kun. Olechnavičius	22.00
" 24, Philadelphia, Pa., O. Unguraitė	400.00
" 28, Bridgeport, Conn., E. Baltušytė	15.00
" " Detroit, Mich., J. Balchunas	56.00
" " Sidney Mines' Canada, K. Nausiedas	42.00
" " Bronx, N. Y., Kun. J. Petraitis	102.50
Viso ineigų	\$1,626.66.

IŠEIGOS:

Už knygas	\$3.60
Spauda	4.50
20,000 guzikučių	166.68
Kun. J. Žiliui, medikamentai,	1,500.00
Už parvežimą skrynių drap.	6.50
Renda už namą	45.00
J. K. Miliui, kečionės lėšos	15.00
Krasos ženkleliai	10.00
Viso išieigų	\$1,751.28.

Iki liepos 1 d., 1919, palieka deficito \$124.62.

Butų geistina, kad L. R. Kr. skyriai pasistengtų tą deficitą užpildyti, nes netrukus žadama siųsti Lietuvon kelios nursės, kurioms reikės ir alga ir kečionės lėšos atmokėti.

KUN. J. PETRAITIS, L. R. Kr. Pirm.

J. TUMASONIS, L. R. Kr. Rašt.

456 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Viename cicilistų (kaip juos kitaip gali vadinti?) laikraštyje, skyriuje, kur talpinami raštai už kuriuos redakcija neima atsakomybės, žioplans cicilikutis, pasirašęs Ex-Vytis, išvadžioja, kad, girdi, Vyčiams reikia duoti apšvietos, supažindinti juos su socializmu, jie kaip bematant išsiners iš kunigų jungo ir bus socializmo pasekėjais.

Kiekvienas Vytis, pasiskaitęs tokių vėpliojimų, tars širdyje: "Brolau, pats nežinai, kur nubridęs. Grįžk iš šuntakių prie tautos, laikas iš sąpnų ir kvailų svajonių pabusti.

*
* *

Praėjo liberalų Seimas ir vėl tyła, it po audrų su žaibais ir perkunais giedrai užstojus. Yra sakoma, kad iš didelio debesio maža lietaus. Šiuomi atvėju nevisai susitaiko priežodžio teisingumas su įvykusių gyvenimo nuotikiu: liberalų-tautininkų Seimas nei jokiais darbais nenulijo.

KAS JAUNIMO VEIKIAMA.

LAWRENCE, MASS.

Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio metinis išvažiavimas, Lawrence, Mass.

Išvažiavimas šio krašto L. Vyčių, kuris buvo taip uoliai ruošiamas, jau praėjo. Lieka dabar tik jo atsiminimai. Ir jų dauguma geri.

Kadangi Apskirtyje randasi daug Vyčių kuopų, yra kur pasirinkti ir vietą jo metiniui išvažiavimui. Šiomet Apskritys savo susivažiavime, geg. 4, 1919, nuskyrė Lawrence. O diena buvo nuskiarta 4 liepos. Liko tik plenuoti, ruošti ir garsinti jį. Tas darbas pavesta vietiniai Vyčių kuopai. Vietinė kuopa išvažiavimą uoliai ir prakilniai ruošė. Užkvietė labai daug prakilnių svečių, sumanė "laimės bilietėlių". užkvietė gambiausių Vyčių dalyvauti išvažiavime ir padėti jį vesti ir t. t.

Jai tą bedarant, išaušo ir išvažiavimo rytas.

Kaip buvo plenuota, Apskričio kuopų veikėjai bei chorų vadai iš vakaro neįstengė susivažiuoti ir paimti rytmetės programą į gambiaus savo rankas. Galutinas programų vadų paskirstymas liko atidėtas iki ryto.

Ryte išvažiavimo vietoje radosi žmonių draug su vieversio pirmu užgiedojimu. Bažnyčioje pamaldos užsibaigė 7:30. Ir tuomet jau tirštai žmonės pradėjo kimštis per vartus išvažiavimo vietos. 10 val. ryte buvo išvažiavime jau 1,000 žmonių. Ir vis dar "trokais", tai automobiliais, tai kariatomis ir karris žmonės traukė ir traukė į tą išvažiavimą.

Minios skaičius augo, o saulės deginimas tai be pasigailėjimo. Dažnai pristigdave gaivinimo. Kol atveždavo iš Lawrence, išgirsdavę iš svečių ir parugojimų. Del tokių sumišimėlių užsitęsė ir programai.

Iš pradžios buvo akrobatų šposai. Juos atliko labai gambiai broliai Kolo-džiunai.

Toliaus lošta bosebail. Lawrence skyrius lošė su Brocktono skyriumi. Visi gambiai pliekėsi. Brocktonas galutinai apėjo vietinius.

Pietūs ir-gi buvo suvėlinti iš priežasties negalėjimo surankioti visų svečių.

Po pietų prasidėjo dainų programos. p. A. Aleksis buvo viršiausias vadas. Jis perstatinėjo pavienius chorus ir vadovavo suvienytiems chorams. Atskyrus chorus vedė jų vargoninkai. Chorai buvo iš Cambridge, Norwood, So. Boston, Montello, Lowell, Haverhill ir vietinis.

Kalbėjo gerb. adv. Mastauskas, p. Aleksis, p. Norkunas, kun. Virmauskis ir kiti.

Vėliau buvo lenktynės, ožio traukimas, kiškio laimėjimas, kanarkos gavimas ir t. t. Ožys teko vienam Vyčiui iš Athol, Mass.

Taip-tad ir praužė labai graži Vyčių Apskričio gegužinė, 1919 m. Joje buta patogumų, buta ir trukumų.

Trukumai buvo, kad apielinkių veikėjai neturėjo iš vakaro pasitarimo ir nepaėmė į savo labiau prityrusias rankas išvažiavimo vadovauti, kaip kad buvo plenuota.

Kitas trukumas buvo tame, kad programai pildyti pradėta pervėlai. Delto neliko laiko jaunimui pasiškoti.

Toliau, tai diena buvo perkaršta ir gaivinimo kaip kada pritrukdavo.

Reikia tikėtis, kad šis Apskritis kitą metą išvažiavimą turės dar puikesnį. Geistina, kad kitas butų be jokių trukumu.

Iš šiojo išvažiavimo liks pelno apie \$400. Visas eis Vyčių nuosavai spaustuvei.

Vyčiai, žengkime pirmyn!

Vytis.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių Chicagos Apskričio tradicijinis
išvažiavimas.

Liepos 4-tą dieną buvo L. Vyčių Chicagos Apskričio tradicijinis išvažiavimas Willow Springs miškuose. Diena buvo puiki, užtatai suplaukė daug jaunimo; buvo virš 800 žmonių.

Apie dešimtą valandą "trokai" ir automobiliai pradėjo rintis aprinkton vieton. Gražu buvo žiūrėti, kaip jie, it britų "thanks" išsukinysiu ir duobėtu keliu, krantais, pakrantėmis, šokinėdami ir šniokšdami, traukė pamiškėn; o žmonės, nors kratomi ir supami, traukė skambias dainas — net miškai ir laukai skambėjo. Ir nenuostabu, nes lietuvius myli dainą, joje randa džiaugsmo ir gyvybės, o čia — didmiestyje nėra progos dainuoti, užtai ištrukus į laukus, jis greit dainą užtraukia.

Apie 11-tą valandą visos kuopos jau buvo suvažiuosios. Graži pamiškė, buvusi tyli ir rami, dabar išsimargino žmonėmis ir vežimais išpuoštais plevėsuojančiomis lietuvių ir amerikų vėliavomis.

Kadangi oras buvo labai šiltas ir varginantis, prie žaislų ir kitų įvairumų nesiskubinta. Publika išsisklaidžiusi po apielinkę, pasislėpusi pavėsiuose kalbose ir dainose laiką leido. Ant galo prasidėjo žaidimai. Žaislų komisijai vedant, žaista "Aguonėlė," "O kaip gražiai žydi laukas." Paskui prasidėjo įvairūs lenktyniavimai ir persigalėjimai: bėgime, virvės traukime. Dalyvavo vyrai ir mergelės. Už laimėjimus buvo skiriamos dovanos.

Apie 4-tą valandą šeimininkės sutaisė "stalus" ir pakvietė pietauti. Stalas, kun. A. Baltučio sumanymu, buvo nuvestas raidės V. forma, kuri reiškė Vyčių vardą. Susėdus prie stalų, prasidėjo tikras gyvenimas. Jausmingiems ir nuosirdžiams šauksmams ir sveikinimams ribų nebuvo. Mat, kiekviena kuopa savo tarpe turi gerbiamų narių, kurių vardu daryta sveikinimai. "Tegyvuoja X!" Ura! Ura! Ura! "Tegyvuoja toks ir toks!" Vėl seka ura! O kai tarpais stipresnis balsas ištardavo vardus visos tautos širdžiai ir jausmams gerbiamų žmonių, tada minios balsas užkurtindavo medžių ošimą, miško balsus. "Tegyvuoja Lietuvos respublika! Tegyvuoja pirmas Lietuvos prezidentas A. Smetona! Tegyvuoja generolas Žukauskas! Tegyvuoja Lietuvos karuomenė!" Ir po kiekvieno ištartimo šitų žodžių "Ura!" kratė oro sroves ir lėkė, sklijo toli po miškus ir laukus.

Pasibaigus pietums, Apskričio pirmininkas — Ig. Sakalauskas, pranešė, kad bus programos ir vadino jį jam aprinktą vietą. Kone visa minia suėjo į

kruvą. Programas buvo neilgas, bet prasmingas. Pirmiausia pirmininkas išreiškė šiojo Vyčių tradicijiniai-jubilėjinio išvažiavimo mintį, kurio tikslu yra išreikšti pagarbos jausmą Lietuvos rubežių gynėjams — jos valdžiai ir jaunai lietuvių karuomenei, o taip pat pagerbti tuos vietinius vyrus, kurie pasiruošę, kaip tik bus galima, prisidėti prie Tėvynės rubežių gynėjų.

Pasakęs mintį, pirmininkas plačiau ją išreikšti perstatė kalbėtoją kun. N. Pakalnį—Aps. dvas. vadovą". Lietuviai kulturingi: jie laikraštėje, knygoje ir lyroje žmonijos laimę ir gerovę skaitė. Vokiečiai, rusai ir lenkai lietuvių pravardžiuodavo mužiku, nors toli gražu dvasios turtais jam neprilygo. Jie kumštėję, žudymo įrankiuose matė viešpatavimą ir tas priemonės praktikavo. Šiandien aiškiai ir iš lietuvių reikalaujama tų priemonių pavartojimo. Yra spėkos, kurios gali pasakyti lenkams, bolševikams ir vokiečiams:— Atsitraukite nuo lietuvių žemės! ir lietuvių priešai turėtų be dairymosi tai padaryti. Bet pasaulis, krauju pirkęs pergalę, reikalauja ir lietuvių kraujo ir kitų panašių aukų. Ir tik tokiais aukomis lietuviai išpirks sau laisvę ir neprigulmybę. Suprato lietuviai Tėvynėje ir jie prieš priešų ugnį ir kardą paėmė tuos pačius įrankius. Lietuvis kantrus, bet ir jo kantrybė išsemta priešų neteisybėmis. Garbė tam jaunimui, kurs į garbingą kovą ruošiasi — už teisybę, už teises." Kun. Pakalnio graži, rimta ir karšta kalba daug kartų buvo lydima gyvais plojimais.

Seka specialiai tos dienos išvažiavimui paruoštas adresas (adresas yra šiame Vyčio numeryje. Red.) Puikiai ir rimtai jį išskaito pirmininkas. Adrese nupiešta tautos eiseną. Kruvina ir erkėčiuota ta jos eiseną. Bet — "Tarp skausmų į garbę" — sako tautos poetas Maironis. Taip dedasi su lietuvių tauta. Adreso gale buvo rezoliucija. Joje reikėjo kai-kas pripildyti. Pirmininkas, užbaigęs skaityti, klausia: "Kiek čia yra vyrų, kurie tarnavo Suv. Valstijų karuomenėje? Pakyla 36 rankos. Kiek čia yra lietuvių vyrų, kurie pasižada — akyveizdoje štai mūsų trispalvės ir Amerikos žvaigždėtos vėliavų, kaip tik bus galima, prisidėti Lietuvai pagalbon — ginti ją nuo priešų ir iškovoti jai laisvę ir neprigulmybę, — pakelkite rankas. Sušlamėjo oras ir 300 tvirtų rankų pakilo augštyn. Kiek čia yra lietuvių, kurios pasižada buti Lietuvos slaugotojomis? Iškilą 60 rankų... Rimta tyla ir toje tyloje jaučiama, kad visų krutinėse gilus pasirūžimo noras plasta, kad tos krutinės giliai atjaučia Motinos žaizdą ir kad visiems rupi jos greitesnis pagydimas. Ei, lietuvių priešai!

nesuminti jums mūsų teisių, nors žiauriausių priemonių imtumėtės. Visur ir visi Lietuvos sunys budi ir jaučia jiems daromą skriaudą... Tokios mintys suko galvoje tame momente, o Lietuvai, jos visomis pusėmis spaudžiamiems žmonėms norėjosi pranešti: Lai kykitės, broliai, bukite tvirti ir drąsus, čia už jurių marių yra jūsų atsargos, jos ruošiasi, jos pribus. Lietuva tikėk — Tu pergalėsi!

Didelis choras, vedant muzikai A. Pociui, dainuoja tautos himną. Rimtai skamba jo melodija, sukasi, vyniojasi į vėjo sroves ir plaukia rytų link — link bočių ir didvyrių žemės, apie kurią žodžiuose skamba. Traukia, veda ji lietuvių mintis į tą šalį, kurią jis paliko išgrūstas svetimų svetur. Toliau choras traukia "Eina garsas nuo rubežiaus." Ypatinga dvasia dvelkia ši daina. Ypač ji indomiai skamba miške. Senove ji prabyla; rodos, atidengia paveikslą ir parodo lietuvių bernelį balnojančią žirgą karužėn joti, kad apginti Tėvynę nuo priešų. Jaunieji! ir dabar priešai terioja jūsų Tėvynę, o jūsų broliai ten su jais kovoja. Balnokite žirgus — Lietuva pagalbos laukia!

„Kalba kun. H. A. Vaičiunas. "Tėvynę, jos laisvę ir neprigulmybę apgins jaunimas — tasai jaunimas, kurs širdyje idealą nešioja! Tad petis į petį dideliame tautos darbe!"

Vėl dainuoja choras: "Ant tėvelio dvaro," "Piauti linksma." Užbaigia Vyčių himnu.

Padarius ura! už Lietuvos valdžią, prezidentą Antaną Smetoną, generolą Žukauską, Suvienytas Valstijas ir jų prezidentą Wilsoną, pirmininkas padėkoja publikai ir paprašo nesiskirstyti, kol nenufotografuos besiruošiantis fotografistas. Publika ramiai palaukia.

Skirstomasi. Kai-kas imasi prie žaislų, prie lenktynių ir prie kitokių įvairumų; kiti kinko vežimus ir į namus ruošiasi.

Minia mažėja, tirpsta. Ko arčiau vakaro, to triukšmas vis eina mažyn. Gulų-gale viskas nurimsta, nutyla. Vieta, kur dieną tiek triukšmo darė jaunos lietuvių sielos, vėl tuščia, vėl tylu. Sutemus išplaukė ramią šviesą skleidžiantis mėnulis. Jis žiūrėjo į tą vietą, kur buvo lietuvių jaunimas, jis šipsojo, jis gėrėjosi jojo čia apreikšta dvasia ir norais ir tuomi jo Tėvynei padarytu praktiniu pažadu.

Neužskurdo dar mūsų jaunimas svetimose aplinkybėse. Jis kupinas tos dvasios, ką Tėvynė jam davė.

Gražus-malonus išvažiavimo išpuzdžiai!

Lašas.

WESTVILLE, ILL.

Susilaukėme gerb. svečių — klieriko Juro ir Karužio. Jie mums padės dirbti. Delto-gi Vyčiai, susilaukę taip brangių svečių, surengė priėmimo vakarėlį 22 dieną birželio mėnesio.

Vakarą atidarė Vyčių pirmininkas — J. Karpavičia prakalbėle; po to dainuota keleta dainelių. Paskui visi ėjo į kitą kambarį vakarienės. Reikia padėkoti mūsų Vytėms, kurios pagamino skanią vakarienę ir tokius puikius kėksus iškepė.

Prie stašo sakė prakalbas vietinis klebonas, paskui klierikas Juras ir Karužis, taipgi keli Vyčiai. Reikia pažymėti, kad iš Westvillės Vyčių kyla gabių kalbėtojų.

Po vakarienei žaidėme.

Daugiau mums tokių vakarėlių.

Raštininkė.

MONTREAL, CANADA.

Šiais metais per Devintinio Šventės apvaikščiojimą vietinė L. Vyčių kuopa labai puikiai joje pasirodė. Vyčių vėliavą nešė A. Vinckelis; šalimis vėliavos ėjo keturios lietuvių, pasirėdžiusios baltais rubais ant galvų žaliais vainikais ir išskleistais trispalviais šilkų kaspinais. Beje, nesmagu pasakyti tas, kad šalip vėliavos dalyvavo tik viena Vytė, kitos buvo ne Vytės, mat, kaž-kodel Vytės vis dar neužtek tinai brangina ir gerbia savo vėliavą.

Šito pasirodymo pasisėkimui daugiausia pasidarbavo pirmininkas J. Bendžiunas ir raštininkė O. Buziūtė.

Kareivis ant žirgo.

KEWANEE, ILL.

Pagaliaus ir Kewanee Vyčiai, po ilgų pasilsų, puikiai pasirodė.

Birželio 14 d. šių metų surengė vakarą. Programas susidėjo sekančiais. Visų-pirma vietiniai Vyčiai statė 2-jų veiksmy komediją — "Piršlybos." Paskui vietinis Vyčių choras dainavo Vyčių himną, o kvartetas "Piauti linksma," "Karvelėli," "Tekėjo stulėlė pro debesėlj," ir ant galo, visai publikai sustojus, dainuota Lietuvos himnas. Dainų tarpuose jaunos Vytės deklamacijos sakė.

Nors tą vakarą buvo šalta, bet publikos prisirinko apščiai. Mat, Kewaneečiai užjaučia Vyčiams, tai ir šilimos nepaiso. Kewanee Vyčiai! Dabar, laike šilimos, suplenuokime, o kaip atvės oras tada suma-

nytus darbus įvykdinsime. Turime išduoti metinį raportą Centru. O kaip mūsų raportas skambės, nes mažai ką nuveikėme per apskritus metus. Kitų kuopų nariai mus gali pavadinti nerangiais prie svarbių darbų.

Tad, Kewaneės Vyčiai, subruskime! Padvigubinkime savo darbą. O sekantį metą ir mums bus smagu metinį raportą išduoti.

Vytis.

HARTFORD, CONN.

Nors čia Vyčių nedidžiausias burelis, bet jis žymus, kadangi veikia. Vyčiams daug padeda jaunimą mylintis vietinis vikaras kun. A. Vaškelis. Vyčiai gerbia savo prietelius ir štai, atėjus kun. A. Vaškeliu vardo dienai, jie surengė pagerbimo vakarą ir intei-kė dovaną.

Birželio 11 dieną buvo surengtas vakaras pagerbimui sugrįžusių karininkų ir veikėjų kuopos narių, o ypatingai K. Tamošiuno, A. Andr... (?) T. Motiejuno, J. A. Amboto, J. B. Zavecko. Buvo užkandžių ir gėrimų. Kalbėjo kun. A. Vaškošis, A. J. Gruštas, sąjungietė P. Elijošienė, P. Jankauskas (kareivis); gražiai dainavo Vytė Plekuniūtė ir P. Jankauskas. Vakaras užsibaigė šokiais ir žaidimais.

Birželio 15 d. turėjome pikniką lietuvių parke. Pelno liko apie 50 dol. O 16-tą birželio turėjome susirinkimą, kuriame tarp-kit-ko išrinkome A. Kučą delegatu į New Yorke šaukiamą trijų valstijų lietuvių Politiskąjį Seimą. Nutarta taip-pat dalyvauti Vyčių Conn. Apskričio išvažiavime liepos 4-tą dieną New Haven, Conn. Toje pačioje dienoje nutarta už-pirkti šv. m'šies už mirusius kuopos narius.

Darbai čia eina negeriausiai.

Kp. korespondentas.

CLEVELAND, OHIO.

Bendras Vyčių Išvažiavimas.

Birželio 29 d. L. Vyčių 25 kp. įrengė išvažiavimą, kuriame dalyvavo Akrono ir Detroito Vyčiai, kurių tarpe buvo organizacijos pirmin. — gerb. A. J. Aleksis.

Šis išvažiavimas pilnai nusisekė. Laike pietų ir vakarienės buvo programai. Per pietus gražiai kalbėjo Vytis A. J. Aleksis. Ragino organizuoti Lietuvos Sargas. Vytė M. Mačiotukė taipgi jausmingą prakalbėlę pasakė. Buvo ir daugiau išsireiškimų. Ant galo dainuota Vyčių ir Lietuvos himnai.

Buvo žaista visokie žaidimai, kuriuose vadovavo A. J. Aleksis. Ištisa dienele Vyčiai gražiai linksminosi. Daug linksnumo pridavė svečiai detroitiečiai ir akroniečiai Vyčiai. Be to dalyvavo mūsų klebonai — gerb. kun. V. Vilkutaitis ir kun. Janušas.

Vyčių susirinkimas.

Laikytame Vyčių susirinkime paaiškėjo, kad nuo pikniko, buvusio 22 d. birželio Raus darže, Vyčiams pelno liks arti \$300.00.

Nutarta surengti prakalbas gerb. A. M. Račkui ir antrą išvažiavimą pagerbimui Vyčių sugrįžusiems kareiviams.

Vasaros laike mūsų Vytės ir Vyčiai dauguma išvažinėja ant vakacijų linksmai laiką praleisti ir pailsėti.

Š-nis.

WESTVILLE, ILL.

Vieša padėka Vyčių 85 kuopai.

Mudu abudu ištariame nuoširdžiausią ačiū Westvillės Vyčių 85-tai kuopai už suteikimą mums taip puikios vestuvių dovanos, už ką ateityje stengsimės, kiek mūsų jėgos išgalės, darbuoties su L. Vyčių 85-ta kuopa.

Juozas ir Antulė Brazaičiai.

WAUKEGAN, ILL.

L. Vyčių 47-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą 2-trą dieną liepos. Susirinkime dalyvavo gan daug narių. Tame susirinkime prisirašė dvi naujos narės: E. Vasiliūtė ir A. Rulevičiūtė. Butų gražu, kad Waukegano lietuvių visas jaunimas prigulėtų prie L. Vyčių organizacijos, kurios tikslais yra dirbti tautos ir tėvynės labui.

Buvo inešimas surengti viešą vakarienę pagerbimui kareivių, sugrįžusių iš Prancijos. Inešimą visi priėmė dėnų plojimu. Nutarta, kad vakarienę įrengti 9-tą dieną liepos. Gerb. kun. J. B. Kloris del vakarienės paaukavo penkis dolerius.

Laike vakarienės buvo pasakyta keleta trumpų prakalbų. J. J. Pocius pažymėjo, kad karės laimėjimas priklauso amerikiečiams kareiviams ir Amerikos piliečiams. A. Sutkus išreiškė džiaugsmą, kad pasekmingai pasisekė sugrįšti sveikiems ir energijos nenustojus. Kaip lietuvių karuomenę imsime organizuoti, linkėjo stoti į jos eiles ir ginti Lietuvos rubežius.

Gerb. kun. J. B. Kloris kalboje pasakė, kad be Dievo padėjimo, tai žmogui sunku ką pasiekti. Kareiviai P. Alekna, K. Navardauskas ir J. Bakšnys pasakėjo, daug įspudžių, ką teko patirti karės metu.

Po vakarienės buvo žaislų. Visi linksminosi. Po žaislų buvo šokiai ir tęsėsi lig vėlumui.

Augštuolėlis.

CHICAGO, ILL.

Beethoveno konservatorijos mokinių koncertas.

Sekmadienyje, birželio 27-tą dieną Beethoveno konservatorijos mokiniai, pažymėdami mokslo metų užbaigą, Mark White Square parkučio selėje davė veltui publikai koncertą.

Programas buvo iš piano, smuikos ir balso dalykų. Dalyvavo jame 25-ki minėtos konservatorijos auklėtiniai.

Beethoveno konservatoriją veda lietuviai mokytojai: muzikas-kompozitorius A. Pocius, dainininkė O. Pocienė ir muzikantas Jakaitis. Visi jie jau plačiai žinomi mūsų visuomenėje.

Iš atlikimo koncerto programo pasirodė, kad pas lietuvius esama gerų pajėgų vesti dailės įstaigą. Ši įstaiga lietuviams tuomi svarbi, kad ji pažangi savo srityje ir kad ji ruošia mums dailės žmonės.

Publikos minėtame koncerte buvo pilna erdvi parkučio svetainė.

X.

WESTVILLE, ILL.

Birželio 15-tą dieną šitame miestelyje Lietuvos Vyčiai perstatė scenoje komediją — "Dėdė atvažiauo," ir komedijėlę — "Dvi sesutės;" taip-gi dainuota puikios dainos — solo ir duetai; puikias eiles deklamavo: O. Veiveraitė, J. Grimaitė, J. ir O. Karpavičiūtės. Solo dainavo Agota Jurgučiuokė.

Lošėjai-artistai roles puikiai atlošė. Jie buvo sekantieji: Jurgis Karpavičia, J. Karalaitis, A. Jurgutis, O. Karpavičiūtė, A. Jurgučiuotė ir Juoz. Rakauskas.

Viskas nusisekė puikiai ir visi susirinkę džiaugėsi, kad Westvillės jaunimas gali taip puikiai pasirodyti.

Po to vietinis klebonas — kun. Brigmanas pasakė trumpą prakalbėlę; padėkojo visiems už atsilankymą ir gražų užsilaikymą.

Žmonės, eidami namo, šaukė: bravo, bravo, Vyčiai! daugiau mums tokių "teatrų!"

P. S. "Vyčio" 5 numeryje (62) buvo klaida. Buvo parašyta, kad išrinktas naujas sekretorius; turi būti: išrinkta nauja valdyba, tai dabar viskas puikiai sekasi.

Raštininkė.

DETROIT, MACH.

Birželio 15 dieną L. Vyčių 79-ta kuopa turėjo išvažiavimą Belle Parke. Besilinksminant atminta Tėvynė ir jos labui per Tautos Fondą sudėta aukų. Kun. F. Kemėšis aukojo \$3.00; Ant. Sacikas — \$1.25; S. Stepulionis — \$1.10; po \$1.00: S. Cibulskis, R. Šarkauskas, A. Falmiūtė (?), A. Abišala, M. Varanauskas, K. Gervilis, K. Tautkevičia, J. Salinas, J. Kleponas, A. Aleksis, A. Petkevičius, A. Juodvalkis, P. Selekas, gera mergaitė (?), J. Janke-liunas — 50c.; smulkių — \$1.17c.; viso — \$21.02.

Gražiai pasilinksminata ir Tėvynė atminta!

Antanukas.

PHILADELPHIA, PA.

Liepos 2-trą d. L. Vyčių 3-čia kuopa laikė susirinkimą. Prisirašė nauja narė — E. Katilaitė. Nutarta įrengti išvažiavimą ukėje liepos 6 d. Išrinkta komisija vakarų rengimui. Į komisiją inėjo A. Grigaitis, J. Rimgaša, M. Veličkaitė. Po to senoji valdyba išdavė raportus ir visų reikalų vedimą perdavė naujai valdybai, kuri pasižadėjo dirbti kuopos ir organizacijos gerui.

Korespondentas.

CHICAGO, ILL.

Iš Chicagos L. Vyčių Apskrėčio choro.

Nesenai įvykusiame metiniame susirinkime nutarta sujungti veikimą su Chicagos L. Vyčių Apskrėčiu. Už įžymų pasidarbavimą choro naudai, garbės nariais pakelta J. Vilimas, buvęs pirmin., ir poni O. Pocienė. Atsisakius senajai valdybai, kuri daug pasidarbavo choro labui, sekančiam metui išrinkta: pirmin. Joakimas Pivariunas (10561 Edbrooke Ave., Roseland, Ill., tel. Pullman 712), vice-pirmin. Karolis Tvar kunas, raštininke panelė Z. Mastauskaitė (4522 So. Paulina St., tel. Drover 4720), iš-

din. P. P. Varakulis, išdo globėjais: panelė A. Pestininkaitė, J. Baubkus; choro vedėju p. A. Pocius, (2305 So. Leavitt Str., tel Canal 2122). Naujoji valdyba pasižadėjo uoliai darbuotis choro labui.

Repeticijos buna kas pėtnyčia nuo 8 val. vakaro, Mark White Square parkučio svetainėje, kampas 29-tos ir Halsted St. Pageidaujama kuodaugiausiai jaunimo prigulėti prie choro.

Jokimas Pivariunas, pirmin.

SVARBUS PRANEŠIMAS.

L. Vyčių Naujos Anglijos kuopoms.

Septintame Apskričio suvažiavime pasirodė, kad ne visos kuopos apsimokėjusios į Apskričio išdą už 1918-19 m. Tai parodo mūsų apsileidimą. Geistina, kad toliau taip nebutų, nes trukdoma Apskričio veikimas. Apskričio valdyba plenuoja daug ką nuveikti, taigi ir pinigai bus reikalingi. Siųsdami pinigus, pirkite Money orderį ir rašykite išdininkės vardu: O. Z. Bugailiutė, 24 Howard St., Nashua, N. H. ir siųskite Apskričio raštininkei — O. Sidiariutei, 237 Prospect St., Lawrence, Mass. Raštininkė visa sutvarkius, perduos Apskričio išdininkei.

O. Z. Bugailiutė,

L. V. N. A. Apskr. išdin.

PIRKLYBA SU LATVIJA IR LIETUVA.

(Released by the Foreign Language Governmental Information Service. War Trade Board Washington).

Pataisdamas karės Pirklybos Bordo įsakymą 729, išleistą gegužės 7 d., 1919 m., Karės Pirklybos Bordas praneša, kad dabar bus jau priimamos aplikacijos siųsti maistą į Latviją ir Lietuvą. Dabar jau nereikės eksporteriams gauti iš užrubežyje esančių importerių pranešimą, kad Aliantų Blokados Komitetas, Londone davė paliudijimą, kuriuo sutinkama ant tokio siuntimo-Aplikacijos siuntimo leidimui turi būti pasiunčiamos į Karės Pirklybos Bordą, Washingtone be jokių kitokių formalškumų.

Vance C. McCormic.

BUVO PRAEJĘ.

Vienoje apielinkėje gudrus jaunikaitis apsigarino gabiu piešėju. Turtingas tos apielinkės ponas pakvietė jį padaryti paveikslą, parodantį perėjimą žydų per Raudonasias jures, kaip juos vedė Maižiešius iš Egipto faraonų nelaisvės ir persekiojimų. Jaunikaitis sutiko. Jis gavo puikiausius kambarius, puikų užlaimą ir lig vėlių pinigų. Ponas, pavedęs darbą, išvažiavo kelionėn. Po trijų mėnesių sugrįžo. Jainikaitis, kad kokių nors budu išsisukus nuo apgavystės, žinodamas dieną kurioje ponas sugrįš namo jis nudažė palą (drobę) bevarsiais dažais ir vos tik ponui įsukus vežime į kiemą, jis išbėgo priešais ir šaukia, kiek tvirtas, kad ponas skubėtų vidun. Inėjęs ponas žiūri ir nieko nemato, vien bevarsius dažus. Klausia jis: "Na, kur-gi Maižiešius su žydais? — Matai, ponas, kad kiek ankščiau butum inėjęs, butum pamatęs — dabar jie jau praėjo..."

* * *

GRAZIOS RANKUTES.

Vaikinas (į merginą) — Meldžiu nors Tamstos rankutes parodyti.

Mergina — Bene tamsta čigonas, kad nori žiūrėti į rankas.

A.

* * *

MULKINA, DAUGIAU NIEKO.

Liberalas-tautininkas, pasiskaitęs iš katalikų laikraščių žinučių apie parapijinių mokyklų mokslo metų užbaigos pažymėjimą ir radęs, kad ten tiek, kitoj vietoj tiek lietuvių vaikų baigę tasias mokyklas, paniurnėjęs, sviedė laikraštį šalin.

— Kas pasidarė? — klausia draugas.

— Et, tik mulkina tėvus ir vaikus su tomis parapijinėmis mokyklomis. Valdžia jas turėtų uždaryti.

— Mat, žino liberalas, kokia bus karta auklėta tautiniai-katalikiškoje mokykloje — mąstė nuošaliai sėdįs katalikas.

* * *

ISPEJO.

— Ką tau pasakė sena čigonė?

— Kad tuojaus turėsiu didelį nuostolį.

— Ir taip atsitiko?

— Taip, tuojaus jai išėjus pasijutau laikrodžio neturįs.

LIETEUVOS UBAGAS ANT KRYŽKELIO.

— Oi, Dievulėliau, sakyk dabar man, į kurią bažnyčią man būtų geriausia eiti: ir šitoj "atpuskai," ir šitoj "atpuskai" ir šitoj "atpuskai." Oi sunkus elgėtos padėjimas! O gal atsisėsti šičion.

* *

TEISME.

Išteisintasis (į savo advokatą): Labai ačiū Tamstai už tokį apgynimą: aš ir pats niekadęs nemislijau, kad bučiau taip nekaltas.

* *

*

NERA TO BLOGO, KURIS GERU NEIŠEITŲ.

Daktaras N. (sutikęs ponę B., kurios vyrui buvo išrašęs receptą dėl prakaito): Kaip sveikata Tamstos vyro?

P. B.: Ačiū Dievui, sveikas.

Dr. N. Mat, kaip prakaitas greit pagelbėjo.

P. B. Nuo vaistų tai jis visai neprakaitavo, tik kaip išgirdo, kad bankierius T., pas kurį kelis tūkstančius dolerių buvo padėjęs, susibankrutijo, tai visa, kaip pirtyj, prakaitas išpylė.

*

* *

"Moterų Sąjunga" organizuoja moteris ir mergelas, kad gerų dalykų jas išmokinus: kaip padaryti namus ir šeimynas švariamomis, ir kaip atlikti priedermes Dievui, Tėvynei ir žmonijai. Tegyvuoja Lietuvių Moterų Sąjunga!

* *

*

Navatnas elementas liberalai-tautininkai. Šmeižtams ir insinuacijoms pašvenčia daugiausia laiko ir energijos ir dar turi pretensijos vadinties gerais patrijotais.

* *

*

Trijų rytinių valstijų lietuvių Seimas buvo paskmingesnis už visos Amerikos liberalų-tautininkų Seimą. Visų-pirma maža laiko sugaišta, nedaug išlaidų padaryta, o darbo Lietuvai nuveikta apščiau.

Ona Deivikaitė — raštin.: 10731 Wabash Ave., Roseland, Ill.

S. Šimulis — išdin.: 726 W. 18-th Str., Chicago, Ill.

KUOPŲ ADRESAI (SUSINESIMUI).

4-tos kuopos: A. F. Augustinas, 717 19-th Str., Chicago, Ill.

5-tos kuopos: Pranas Paliulis, 1645 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

8-tos kuopos: Ona Deivikaitė, 10731 Wabash Ave., Roseland, Ill.

13-tos kuopos: P. Jurgaičiūtė, 4637 So. Paulina St., Chicago, Ill.

14-tos kuopos: A. Krencius, 1420 So. 48-th St., Cicero, Ill.

16-tos kuopos: E. Jovaišaitė, 3259 So. Halsted St., Chicago, Ill.

24-tos kuopos: V. Alenčikaitė, 2335 W. 23-rd St., Chicago, Ill.

35-tos kuopos: J. Sorokas, 12201 Emerald Ave., West Pullman, Ill.

36-tos kuopos: O. Aušraitė, 4400 Mozart St., Chicago, Ill.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

Dvasiškas vad.: kun. M. J. Urbonas, 301 State St., Du Bois, Pa.

Pirmin.: A. Aleksis (Aleksandravičius), 180½ Cardoni Ave., Detroit, Mich.

Vice-Pirmin.: A. E. Petrauskaitė, 4 Congress Ave., Waterbury, Conn.

Raštin.: V. Rukštalis, 151 Garfield Ave., Valparaiso, Ind.

Išdininkas: P. Baltutis, 3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Iždo globėjai:

J. Vilimas, 3934 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

S. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Literatiškoji komisija:

Dr. J. J. Bielskis, 703 Fifteenth St., N. W. Washington, D. C.

Pr. Juras, Kenrick Seminary, Webster Grove, Mo.

L. Šimutis, 456 Grand St., Brooklyn, N. Y.

J. Navickas, Catholic University Apostolic M. House, Washington, D. C.

V. Greičius, 8315 Bellevue Ave. Cleveland, Ohio.

L. VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO VALDYBOS IR KUOPŲ ADRESAI.**Apskričio valdybos adresai.**

Ig. Sakalauskas — pirmin.: 4031 So. Rockwell Str., Chicago, Ill.

Turiny's "Vyčio" No. 7 | 64.

I. Ir sau padirbėkime. MATAS.	1	pusl.
II. Lietuvos Vyčių delegatų domai. A. Aučiutė, L. V. Pittsb. Apskr. rašt.	2	"
III. Generolas S. Žukauskas.	3	"
IV. Rengkimės į Seimas. MAŽAS VINCAS.	4	"
V. L. V. Chicagos Apskr. trad. išvaž. liepos 4-ta d. mintis.	6	"
VI. Dienai praėjus. ANTANAS.	8	"
VII. Lietuvos intekmė į Chopino muziką A. E. AŠARUTIS.	9	"
VIII. Jaunimas ir lietuvių kalba, LAŠAS.	10	"
IX. Krevos pilies griuvėsiai. MATAS.	11	"
X. Dieve! suteik mums laisvą ir neprigulmingą Lietuvą. NARAS.	13	"
XI. Elgėta. PR. PENKAITIS.	14	"
XII. Prie močios kapo. NARAS.	18	"
XIII. IŠ CENTRO RAŠTINĖS:		
1. L. V. Centro Raštininko finansinė atskaita; 2. nauji nariai.		
V. RUKŠTALIS, L. Vyčių C. Rašt.	19	"
XIV. Aukos "Vyčio" spaustuvei. Centras.	22	"
XV. L. V. Conn. Apskr. susivaž. protokolas. Apskr. Valdyba.	22	"
XVI. L. V. Ch. Apskr. Choro susir. protokolas. Choro Valdyba.	23	"
XVII. L. Raud. Kr. rėmėjų T. F. atskaita. Valdyba.	24	"
XVIII. Kas jaunimo veikiz ma (korespondencijos):		
1. Lawrence, Mass; 2. Chicago, Ill.; 3. Westville, Ill.; 4. Montreal, Canada; 5. Kewanee, Ill.; 6. Hartford, Conn.; 7. Cleveland, Ohio; 8. Westville, Ill.; 9. Waukegan, Ill.; 10. Chicago, Ill.; 11. Westville, Ill.; 12. Detroit Micr.; 13. Philadelphia, Pa.; 14. Chicago, Ill.		
XIX. Svarbus pranešimas (L. V. N. A. kuopoms). O. Z. Bugailiutė, rašt.	30	"
XX. Pirklyba su Lietuva ir Latvija. Valdžios.	30	"
XXI. L. V. Ch. Apskričio kuopų adresai.	30	"
XXII. L. Vyčių Centro Valdybos adresai.	30	"
Paveikslai: 1. Gen Silvestro Žukausko; 2. Inkurtuvių Karinės mokyklos Kaune; 3. Generalio Lietuvos armijos štabo; 4. L. Vyčių Chic. Apskr. išvažiavimo; 5. L. Vyčių 61-mos kuopos choro Paterson, N. J.; 6. A. A. Agotos Žemaičiuotės.		
Gaidos: Gale sodo rymavo. A. S. POCIUS.		

"VYTIS,"